

Zápis z 12. zasedání AS FEL

konaného 16. prosince 2005 od 9:00 v místnosti č. 52 v budově FEL v Dejvicích.

Přítomni:

Michal BAČOVSKÝ, Roman BERKA, Josef DOBEŠ, Radek DOBIÁŠ, Jitka DRAHORÁDOVÁ, Petr HABALA, Vladimír HARTMANN, Petr KAŠPAR, Jan KOUTNÍK, Vítězslav KŘÍHA, Hana KUBÁTOVÁ, Zuzana KÚTNA, Jan KYNCL, Pavel MLÝNEK, Naděžda NĚMCOVÁ, Petr OLŠÁK, Michal PĚCHOUČEK, Petr ŠLEGR, Lukáš TITO, Kristýna TUČKOVÁ, Vít ZÁHLAVA

Hosté:

prof. Kučera (děkan), doc. Mach (proděkan), doc. Müller (proděkan)

Návrh programu:

1. Schválení programu 12. zasedání, kontrola úkolů
2. Schválení zápisů z předchozích zasedání
3. Usnesení o ověřování usnesení
4. Usnesení o pořizování doslovného přepisu audio záznamu
5. Příprava voleb kandidáta na děkana
 - a) Organizace 2. kola referenda
 - b) Setkání s akademickou obcí: 10.1.2006 16:00 (zajistit místnost, moderátora)
 - c) Termín voleb: 13.1.2006 (= termín příštího zasedání)
6. Volba předsedajícího a tajemníka na příští tři zasedání
7. Změny v komisích AS FEL
8. Schvalování členů Disciplinární komise FEL
9. Analýza stávající metodiky pro rozdělování ploch
10. Metodika pro rozdělování finančních prostředků
11. Otevření obálek s přihláškami do volby kandidáta na děkana (po 12:00)
12. Různé
 - a) Komunikace s SVTI
 - b) Novela VŠ zákona - obstrukce vůči petici
 - c) Informace děkana k plnění bodu 4.5 Dlouhodobého záměru

1. Schválení programu 12. zasedání, kontrola úkolů

Usnesení:

21. Program zasedání ve shora uvedeném znění.

Pro	proti	zdrželi se
21	0	0

Návrh usnesení byl přijat.

Šlegr: Současně tady máme bod kontrola úkolů. Já se přiznám, že jsem ty úkoly nestihl všechny projít, ale mám tu dvě věci. Stále na webu fakulty chybí zveřejněné výroční zprávy o hospodaření. Již jsem na to upozorňoval na zasedání 7. 10. a v sekci Předpisy na webu při kliknutí na jednacím řád vědecké rady se stále otevírá volební a jednacím řád AS FEL. Už je tomu, v případě toho jednacím řádu vědecké rady, snad několik let, kdy tato situace takto je. Má někdo nějaké další resty, o kterých víme? Nikdo.

2. Schválení zápisů z předchozích zasedání

P. Šlegr: Můžeme přistoupit k bodu 2, což je schválení zápisů z předchozích zasedání. Jak jistě všichni víte, máme trochu skluz v této věci, ale dneska můžeme schválit zápisy z 9. a 10. zasedání. Já jsem v konferenci položil dotaz ohledně výkladu usnesení o číslování usnesení, ale nedostalo se mi nějaké legislativní podpory, takže navrhuji s tím dneska nezdržovat, schválit ty zápisy v podobě číslování, jak to připravilo předchozí předsednictvo a každé usnesení akademického senátu se dá později změnit, tudíž můžeme ty zápisy pak drobně zkorigovat, co se týče toho číslování, a znovu schválit.

Promítnu změny. Tady v záznamu vystoupení kandidátů na rektora jsem u pana Havlíčka doplnil „za pomoci své ženy“ – jednak to opravdu řekl – a v této podobě by to vypadalo, že první, co rektor Havlíček udělá by bylo, že by vybavoval svoji kancelář. To myslím, že ta informace, „za pomoci své ženy“, znamená, že třeba na rozdíl od některých vedoucích kateder nebude investovat hned do nábytku apod. Dále byly opraveny překlepy.

Návrh usnesení:

22. Zápis z 9. a 10. zasedání.

Pro	proti	zdrželi se
20	2	1

Usnesení bylo schváleno.

3. Usnesení o ověřování usnesení

Je zde návrh na usnesení o ověřování usnesení. Toto usnesení má za cíl trochu zprofesionalizovat naši práci, aby v podstatě v případě dohledávání nějakých nesrovnalostí a ověřování byla k dispozici papírová verze našich schválených materiálů. Zatím v podstatě schvalujeme materiály, které jsou leckdy předloženy pouze elektronicky. Takže je zde usnesení, že schválená usnesení AS FEL se ověřují podpisem alespoň dvou členů předsednictva AS FEL. Archivaci usnesení v papírové podobě zajistí děkanát.

Návrh usnesení:

23. „Schválená usnesení AS FEL se ověřují podpisem alespoň dvou členů předsednictva AS FEL. Archivaci usnesení v papírové podobě zajistí děkanát.“

Pro	proti	zdrželi se
19	0	3

Usnesení bylo schváleno.

Dále zde ještě nemám zformulováno **usnesení o pořizování doslovného přepisu audiozáznamu**, takže to jenom uvedu. Je to usnesení k požadavku na vedení podle příslušného bodu volebního a jednacího, který říká, že vlastně činnost AS FEL je materiálně a organizačně zajišťována z prostředků FEL a jde o to, aby tu náročnou práci pořizování přepisu nedělal člen akademického senátu, což je akademický pracovník nebo student, který má spoustu dalších povinností, ale aby ho dělal nebo zajišťoval příslušný administrativní aparát. My jsme na minulém zasedání vlastně schválili nový volební a jednací řád, kde se tato povinnost děkanátu ukládá s tím, že samozřejmě tento volební a jednací řád zatím nebyl schválen senátem ČVUT, tudíž není platný, takže toto usnesení má jenom ošetřit dobu, než tento volební a jednací řád bude schválen, bude-li. *To usnesení by znělo, já ho teď rychle naformuluji, to jsem nestihl předtím: AS FEL žádá vedení FEL o zajištění doslovných přepisů audiozáznamů ze zasedání AS FEL počínaje zasedáním 2. 12.*

Otevírám k tomuto bodu diskusi. *To není špatně. My žádáme o provedení přepisu již pro předchozí zasedání.*

P. Olšák: ...se mi vůbec nelíbí, a to z toho důvodu, že z nich není poznat, co příslušný člověk, který v dané chvíli mluvil, měl na mysli. Často se tam věci zkreslují, zkreslují informace... (nesrozumitelné). Dále se bojím zneužití, to znamená, že si to budou ... kluci ... a ukazovat na něj, jak ten člověk tehdy mluvil. ... (nesrozumitelné)

Řečník: ...bylo období, kdy jsme tady...zkrácené záznamy jednání. Já jsem měl zase pocit, že nám sloužily k něčemu, co jsme potřebovali.

N. Němcová: Já jenom proto, že jsem ty zápisy dělala a ne jednou, už i v minulém senátu, tak nevím, Petře, ale myslím si, že daleko lepší je zaznamenat všechno přesně, i když tedy nejsou gesta než parafrázovat.. Já bych byla moc opatrná při zkreslování pomocí parafrázování. To znamená, že si vytáhnete informaci a řeknete si to svými slovy.

A tady odpověď Michalovi: *Zdá se mi, že při posledních jednáních, dejme tomu posledních půl roku, myslím, že ty záznamy bylo téměř důležité udělat doslova, abychom nezkreslili informace, a pro to zpřesnění a pro validitu informace bych byla hrozně ráda, kdyby se udělaly doslovné přepisy s tím, že by potom ten, kdo to má zpracovat už pro ten náš výstup písemný, to zapsal už v parafrázované podobě, ale aby měl vždycky podklad pro sebe, třeba toho audiozáznamu, který tu teď mám třeba z toho minulého zasedání, aby byl k dispozici v každém případě. Děkuji.*

Šlegr: . Jenom bych chtěl technickou. Tady je nedorozumění. To jsou doslovné přepisy, což je i z dikce nového volebního a jednacího řádu, to nejsou zápisy. To je míněno jako doslovný – já jsem přesně uznal ten argument, že na rozdíl od audiozáznamu v přepisu není slyšet intonace, není z toho poznat ironie. Já s tím naprosto souhlasím a jde o to, aby tyto přepisy byly jako jakýsi materiál pro zpětné dohledávání, co se na kterém zasedání stalo a co se řeklo. Toto usnesení není o tom, že by se ty přepisy zveřejňovaly. Ten minule schválený volební a jednací řád předpokládá zveřejňování jak přepisů, tak audiozáznamu, tak zápisu. Schovali jsem ho v pohnuté – nebo v presu a samozřejmě, že můžu slíbit, že budu hlasovat pro to, abychom volební a jednací řád pak v klidu znovelizovali s tím, že zveřejňování doslovných přepisů vyškrtáme s tím, že budeme zveřejňovat jenom audiozáznamy a zápisy.

P. Olšák: Jestli jsem pochopil z toho, co říkala senátorka Němcová, tak jsem nebyl pochopen. Právě jsem chtěl říct, že doslovné přepisy nemají tu přesnost. Tam ta přesnost není. Ta přesnost je jenom v audiozáznamech. Je to zbytečné, ty doslovné přepisy audiozáznamů a ten, kdo to potřebuje, tak to rychle dohledá.

J. Koutník: Pan doktor Olšák řekl přesně to, co jsem chtěl říct já: Nezkreslený je pouze ten audio- a videozáznam a teď už se nám to docela daří, že to všechno máme, takže si myslím, že by stálo za to zveřejnit audiozáznam a video. A v tom zápise si představuji, že by bylo pouze, o čem se jednalo. Tam jsou i nezkreslitelné informace, že třeba někdo něco nechce, to by se tam dalo napsat, nebo výsledky, že už je třeba něco hotového, já nevím, dokončila se rekonstrukce atd. Takové ty věci, které se nedají objektivně zkusit, stojí za to mít v zápise. A takové ty věci, jak se tu dohadujeme, nějaké složité diskuse, jako že pan kandidát na rektora s pomocí své ženy atd., to se potom nechá dohledat v tom videu.

N. Němcová: Já samozřejmě souhlasím s vámi oběma. Máte naprostou pravdu, ale já bych to spíš řekla z praktického hlediska. Za prvé, já jsem to dělala ve Winampu a stopáž se tam nedá udělat na vteřiny. Skáče to po sekvencích a není možné vůbec na to naběhnout, musíte se prostě k tomu dostat buď – většinou dopředu a potom si poslechnout znovu a znovu celé kusy záznamu. Je to nepraktické. Z tohoto praktického důvodu bych to ráda měla na papíře před sebou, abych se na to mohla do těch přesných zápisů podívat, nemusela třeba ani mít k dispozici počítač atd.

Šlegr?Řečník: Já jenom budu reagovat na kolegu Olšáka. Samozřejmě souhlasím, že problém je, už jsem to říkal v červnu, problém je s vyhledáváním. Současné technologie rozpoznávání prostě neumějí použitelně v záznamu vyhledávat, a pokud budeme mít doslovné přepisy, tak si je uložíme do jednoho adresáře a pak si jedním hledáním v Total Commanderu necháme vyhledat, co řekl třeba proděkan Mach – kdy kometě – napříč všemi zasedáními. To v konečném čase nebo prostě pohodlně, efektně s audiozáznamy neuděláte.

Šlegr?Řečník: Já bych měl jeden dotaz: Jaké máte plány s těmi zápisy. Jsou v podstatě tři – stručný zápis, audiozáznam a doslovný přepis tohoto audiozáznamu. Zápis se zveřejňuje, ten se zveřejnit musí, audiozáznam máme v plánu, že by se také zveřejňoval. Jak se naloží s tím doslovným přepisem – bude se zveřejňovat nebo se nebude zveřejňovat? Protože to je zároveň odpověď na otázku doktora Olšáka. Ty se bojíš, Petře, že v momentě, kdy se to zveřejní, že tím se ta informace dramaticky zkreslí.

P. Olšák: Jestli můžu odpovědět rovnou.... (nesrozumitelné) ... budou vytrhávat z kontextu a my si už nebudeme pamatovat zpátky...

Šlegr?Řečník: Já jsem si občas četl stenoáznamy z Poslanecké sněmovny a doslova jsem ty lidi slyšel. Ale je to prostě proto, že je člověk slyší v televizi a ví, jakou oni mají dikci a ví, kdy to myslel ironicky a kdy ne. Měl jsem ten pocit, že jsem ty lidi slyšel. Možná, že jsem je interpretoval špatně, to s tebou souhlasím. Ale bylo-li by to pro vnitřní potřebu senátu, tak myslím, že tady nějaké velké nebezpečí nehrozí. Samozřejmě, že v momentu, kdy to přijde ven a bude si to číst někdo, kdo nás nikdy neslyšel, tak si to určitě vyloží špatně nebo určitě vyloží jinak, než jsme to mysleli. Ale když člověk zná někdo – ten výklad je podmíněn znalostí toho řečníka.

Šlegr?Řečník: ...co by to znamenalo za realizační náklady, kdyby se takovýto doslovný zápis, přepis pořizoval?

Děkan Kučera: Já vám nejsem schopen teď odpovědět přesně, musel bych požádat pana tajemníka, který to zjišťoval. Rozhodně nejsme schopni to zajistit interními silami. Ale to neznamená, že to nejde. Interní pracovníci mají předpisy práce a jejich čas je využit. Oni také mají spoustu jiných zadání, úkolů. Čili jinými slovy, toto je náročné, ten přepis, a proto se to musí zajistit externími –

časově náročný – silami. Ale to neznamená, že to nejde. Ale kolik by to stálo, musel bych požádat pana tajemníka.

Šlegr?Řečník: Děkuji, pane děkane, já jsem se v konferenci o tom zamýšlel. Vyšlo mi to, že i při té poměrně velké četnosti zasedání, kterou teď máme, to prostě nedá více než půl úvazku a pro absolventku obchodní akademie nebo dokonce brigádnici to určitě nebude problém. Studentku.

Řečník: ...Ale měli bychom si položit otázku, když se do toho vráží peníze, jak často se budeme muset vracet zpátky do minulosti, abychom něco dohledali. První věc. Druhá věc je, že pokud už se do minulosti budeme vracet, tak si stejně nebudeme pouštět audiozáznam a poslouchat, jestli to nebylo přesně takhle. Mně osobně tedy přijdou jednodušší odkazy přímo v zápisu, kde se k tomu člověk dostane spíše.

Šlegr?Řečník: Nezlob se, jenom budu glosovat, prostě když budeme něco dohledávat a nebudeme vědět, na kterém zasedání to bylo, tak tobě se chce přehrávat ty hodiny záznamu? Michal, pak Radek. Promiň. Radku?

R. Dobiáš: Já, jestli můžu říct, tak mně se to zdá také trochu zbytečná práce, protože budu mít opravdu zápis, který bude odkazovat na audiozáznam, ale mně se totiž zdá, že ani zápis by neměl tvořit nikdo ze senátu. Zápis by měl být vytvořen, stejně tak, jako je to na velkém senátu, a tentokrát se mi to z velkého senátu líbí, tam to vytvoří někdo, kdo je za to zaplacený a předsednictvo jenom zkoriguje tak, aby to bylo opravdu, jak to chápali členové senátu.

Řečník: ... z mého pohledu je to nehospodárné... využít, by bylo spíše nutno na vytváření zápisu než doslovného přepisu. To je můj osobní názor.

Šlegr?Řečník: Já myslím, že fakulta s rozpočtem stovek milionů má nějakých, podle mého odhadu sedm tisíc měsíčně, víc by to nestálo, na pořízení tohoto doslovného zápisu. Myslím si, že senát, který schvaluje rozdělení finančních prostředků a kontroluje jejich využívání, a jedná se o tento objem finančních prostředků, by neměl šetřit na takto malé částce. Pane děkane?

Děkan Kučera: Pokud si přejete, půjdu se zeptat pana tajemníka, kolik by to stálo.

Šlegr?Řečník: Už jsme byli informováni. Já si myslím, že to není potřeba. Pokud už nemá nikdo k tomuto, tak já o tomto návrhu usnesení nechávám... Pane doktore?

Řečník: Já si přeji, aby hlasování proběhlo s nadpoloviční většinou.

Řečník: Já podávám variantní návrh, a to: AS FEL žádá vedení FEL o zajištění zápisů ze zasedání akademických senátů, počínaje příštím zasedáním.

Šlegr: To bohužel chceš něco a nspecifikuješ, co!

Řečník: Chci zápis.

Šlegr: Ale není definováno, jak zápis má vypadat! To je podle mě velmi vágní specifikace.

Řečník: Já na tom trvám, na tom hlasování.

Předsedající: Dobře, variantu tady dáme.?

P.Habala: Byl bych ochoten tento názor podpořit... udělání přepisů, což někdo, kdo neumí vůbec nic, prostě jenom poslouchá ... my to potřebujeme udělat pokud možno jednotně.

Šlegr?Řečník: Já se omlouvám, to nebude variantní návrh, ale bude to další návrh usnesení.

R. Dobiáš: AS FEL žádá vedení FEL o zajištění zápisů ze zasedání AS FEL.

Řečník: Pokud schválíme oboje, tak bude půl úvazku na přepis a půl úvazku na zápis.

Předsedající: Radku, to usnesení, prosím?

R. Dobiáš: Jak jsem ti ho diktoval: AS FEL žádá vedení FEL o zajištění zápisů ze zasedání akademického senátu, počínaje příštím zasedáním.

V. Hartmann: Já si myslím, že tu jsou docela rozdílné názory... fórum a tam bychom se mohli o tom pobavit a na dalším zasedání to řešit.

Řečník: Zkusíme to odhlasovat a uvidíme, jak to dopadne. Bavit se o tom můžeme.

Šlegr: Pokud už se nikdo nehlásí do diskuse, nechám **hlasovat o prvním návrhu usnesení, kde...**

Řečník: Jsou to variantní návrhy?

Šlegr: Ne, nejsou. První návrh. Kdo je pro toto, nebudu už to znovu číst, označený návrh usnesení? Tyto **přepisy** budou určeny pro potřebu členů AS FEL. Kdo je pro návrh? Šest. Kdo je proti návrhu? Sedm. A kdo se zdržel? Čtyři. Toto usnesení nebylo schváleno.

Nyní hlasujeme o druhém usnesení, které...

Řečník: *Můžu se zeptat, já bych potřeboval výklad legislativce. Když pan doktor Olšák požádal o nadpoloviční většinu, tak to je nadpoloviční většina z těch 25?*

Šlegr?Řečník: Ne! Většina z přítomných, rozuměj hlasujících.

Řečník: V tom případě ale musíme určit, kdo tu je a kdo tu není.

Šlegr?Řečník: Ten, kdo nehlasoval tu není.

Řečník: Sedm hlasů je většina z přítomných, když odmyslíme ty, kteří tu jsou, ale tvrdí, že tu nejsou... (neformální debata)

Šlegr: Nyní budeme hlasovat o druhém návrhu usnesení, které je teď označeno:

24. AS FEL žádá vedení FEL o zajištění zápisů ze zasedání AS FEL počínaje příštím zasedáním.

Kdo je pro návrh? Jedenáct. Kdo je proti návrhu? Jeden. Kdo se zdržel? Osm. **Toto usnesení bylo schváleno.**

5. Příprava voleb kandidáta na děkana

P. Šlegr: prosím mluvčího komise pro volbu kandidáta na děkana, aby nás informoval o textech pro 2. kolo děkanského referenda.

V.Kříha: Máme v podstatě dva návrhy textu. Můžeme se rozhodnout, jestli přijmeme tu moji druhou opravenou variantu, která byla formulována jako otázky a odpovědi na ně, nebo variantu docenta Dobeše.

M. Novotný: Dobře. Já bych navrhoval, protože tady o tom nemusíme hlasovat, ať to rozhodne komise, která k tomu má plný mandát. Má někdo jiný názor? Chce tady o to někdo hlasovat?

P. šlegr: Já si nemyslím, že účast v referendu záleží na těch textech, protože ty texty čtou lidi, kteří už se na tu stránku dostali. Problém účasti je: dostat lidi na tu stránku. Prostě kdo už se tam dostane, hlasovat bude. Sociologicky je docela velký rozdíl navrhovat někoho z vlastní iniciativy a vybírat z nabídnutých možností. Ale to je jenom poznámka.

V. Kříha: Teď říkám, že to je jednoduché. Sešli jsme se tu – jde o to, dvakrát si zahlasovat – buď jednu variantu nebo druhou.

R. Dobiáš: Můžu se zeptat? Vítku, prosím tě, jaký je mezi těmi texty rozdíl kromě té formy, protože já jsem to teď prolétnul a nezdá se mi, že by v tom byl zásadní rozdíl.

V.Kříha: Tento druhý text v podstatě zohledňuje kritiku profesora Hlaváče, který ... na stránkách tvrdí v postatě, co s tím návrhem bude dál. ...rozebral možné varianty, k čemu to vlastně bude, což může a nemusí podpořit vyšší účast.

Řečník: Já bych ještě řekl, že varianta docenta Dobeše je kratší, stručnější.

Šlegr: Hlásí se někdo do diskuse? Pokud ne, máme dvě varianty. Vybereme jednu z variant. Ještě bych se chtěl zeptat, Víto, můžeš tedy z jednání s SVTI ověřit, že ta anonymita je úplná, narozdíl od prvního kola?

Hlasování o variantě „Kříha“:

Pro	proti	zdrželi se
6	1	10

Hlasování o variantě „Dobeš“:

Pro	proti	zdrželi se
11	0	5

Usnesení 25: Byla vybrána varianta „Dobeš“.

Šlegr: Schválili jsme modifikovaný harmonogram voleb kandidáta na děkana, kde jsou dvě důležitá data, a to 10. 1. 2006 v 16 hodin – setkání uchazečů o volbu na kandidáta na děkana s akademickou obcí, a 13. 1. jako termín voleb. K tomu setkání bude třeba zajistit moderátora. Je možnost, že bychom někoho určili speciálně pro tento účel, anebo je možné, že by se toho ujal pan předseda, anebo příští předsedající.

Řečník: Bývalo to vždycky tak, že to byl předsedající spolu s předsedou. Předseda to většinou uváděl na začátku a na konci a předsedající řídil.

Řečník: A ještě bylo to, že tenkrát jsme měli mikrofony a že dva tři lidé po místnosti měli k dispozici mikrofony a běhali k těm, co kladou otázky. Tak to bylo.

Šlegr: Věřím, že na to najdeme nějaké dobrovolníky.

Řečník: Já se hlásím k mikrofonu.

Šlegr: Jinak tento termín pochopitelně není termínem zasedání akademického senátu, pouze toho setkání.

Řečník: A ta místnost?

Šlegr: Tu předsednictvo zajistí. Předpokládám, že to bude vhodnější místnost než tato.

Řečník: Nová posluchárna ještě nebude, co?

Řečník: Já jsem se chtěl zeptat na datum 11. 1. – ukončení těch návrhů? Kdy je to ukončení?

Řečník: 11. je ukončení hlasování v tom referendu. Budou známé ty výsledky. Kandidáti budou známi dneska.

Šlegr: Můžeme pokračovat k dalšímu bodu? Takže tu místnost si zajistí předsednictvo. Doufejme, že to bude vhodnější místnost než třeba tato.

Dále jsme schválili, že termín voleb bude 13. 1. Pokud se nepletu, tak jsme schválili termín voleb, což není to samé jako termín zasedání, protože děkana nemusíme nutně zvolit na zasedání, takže navrhuji tento termín schválit i jako termín příštího zasedání. Zvykově od devíti. Má někdo k tomu nějakou připomínku?

Řečník: Já jen, že to je pátek zápočtového týdne. Kdyby se to udělalo v pondělí v tom zápočťáku, že by to bylo možná přístupnější.

Návrh usnesení:

26. Příští zasedání bude 13. ledna

Pro	proti	zdrželi se
20	0	0

Návrh usnesení byl přijat.

6. Volba předsedajícího a tajemníka na příští tři zasedání

Šlegr: Prosím o vaše návrhy.

V. Křítha: Já se hlásím dobrovolně, pokud nebude žádný jiný zájemce, do předsednictva z toho důvodu, že v květnu očekávám přírůstek do rodiny a jelikož už jedno dítě mám, tak budu zbytek svého mandátu tady v senátu, si myslím, dostatečně vytížený.

Šlegr: Hlásíš se jako předsedající nebo tajemník?

V. Křítha: To už nechám na vašem zvážení. Jenom říkám, že jsem ochoten pracovat, ale pracovat teď a pak už ne.

Šlegr: Je tu někdo ochotný spolupracovat v předsednictvu s Vítou Kříhou?

P. Habala: Já, s tím, že já bych nemohl dělat předsedajícího z toho důvodu, že předsedající bude zajišťovat setkání s akademickou obcí 10. 1. a to moje přednáška začíná zrovna ve stejnou dobu. ... já si už další přednášku nemohu dovolit ztratit... Předsedajícího dělat nemohu, tajemníka jsem ochoten.

Šlegr: Já poprosím p. Kyncla, jestli může odpovědět na otázku, jak je to s ohraničením funkčních období předsednictva, jestli to budeme chápat, že jste předsednictvem, jakmile skončí toto zasedání.

J. Kyncl: Zvykově to fungovalo tak, že se volí na další zasedání s tím, že ovšem ještě zpracovávají již ne jako předseda a předsedající zápis z toho zasedání, kterému veleli. Schválíme-li, tak skončením dnešního zasedání vám končí všechny povinnosti kromě udělení zápisu. Tak to bylo doteď vždycky. Myslím si, že bychom se toho mohli držet.

Šlegr: Děkuji docentu Kynclovi za výklad. Máme tady návrh příštího předsednictva tvořeného předsedajícím Kříhou a tajemníkem Habalou, plus předsedou Bačovským. Schvalujeme teď samozřejmě jenom ta dvě jména. Má někdo jiný návrh? Pokud ne, můžeme hlasovat.

Návrh usnesení:

27. předsedající Kříha, tajemník Habala.

Pro	proti	zdrželi se
18	3	0

Návrh usnesení byl přijat.

7. Změny v komisích AS FEL

Šlegr: Za prvé, včera jsme dostali mail doc. Kašpara, který oznámil svoji rezignaci na mluvčího ekonomické komise a zároveň, že nehodlá – pravděpodobně proto, že nemůže – být členem žádné komise. Dále – v červnu zřízená komise KOPR zažila velký boom a začala „tunelovat“ ostatní

komise. Bojím se, že mohutnost komise KOPR začne se blížit k počtu členů senátu. Jakub Frolec oznámí, že v KOPRu už nechce pracovat.

N. Němcová: Zůstávám v pedagogické a tady pomáhám. Tedy jsem členem, ale hlavně jsem v pedagogické komisi.

Šlegr: Jinak ještě k té komisi KOPR bych chtěl podotknout, že bychom neměli zapomínat na to, že naše činnost je zajišťována organizačně a materiálně z prostředků FEL a děkanátem. A některé věci, které doteďka dělalo předsednictvo nebo KOPR, by měl zajišťovat děkanát. Samozřejmě aktivita se vítá, ale podle mě, komise KOPR by měla pracovat spíš na ideové rovině, to znamená, hledat způsoby, jak dělat PR senátu a tu vlastní realizaci, pokud to jde, by měl dělat někdo jiný.

Takže zatím tedy máme definitivní podobu komise KOPR s tím, že vzniká problém s obsazením mluvčí komise pro studentské záležitosti a mluvčího ekonomické komise. Otevírám diskusi k bodu změny v komisích AS FEL. V legislativní komisi nebyly hlášeny žádné změny. Staronová navrhaná podoba legislativní komise je: Kyncl, Dobiáš, Olšák, Mlýnek. Mluvčí Kyncl. Potřebujeme vyřešit otázku mluvčího ekonomické komise, poměrně důležité komise, a komise pro studentské záležitosti.

Bačovský: Vzhledem k tomu, že pan docent Kašpar odchází z ekonomické komise, navrhuji usnesení senátu: AS FEL děkuje panu docentu Kašparovi za dlouhodobou práci v ekonomické komisi.

Bod byl přerušen.

8. Schvalování členů Disciplinární komise FEL

Šlegr: Dalším bodem je schvalování členů disciplinární komise FEL. Teď si uvědomuji, že docent Kyncl včera navrhnul senátu tento bod neprojednávat.

J. Kyncl: Neschválit.

Šlegr: Dobře. Když mě požádal proděkan Müller, abychom tento bod posunuli nebo zdrželi tak, aby mu skončily konzultace na studijním oddělení, zároveň proděkan Mach mě žádal, ať toho nasypu co nejvíc před metodiku, takže to jsou trochu protichůdné požadavky. Pokud by Martin Novotný teď byl ochoten udělat tu prezentaci analýzy stávající metodiky pro rozdělování ploch a všichni ostatní by souhlasili s touto změnou programu ad hoc, tak uděláme prezentaci a pak přestávku a já se pokusím přivolat docenta Müllera.

M. Novotný: Dámy a pánové, dovoluji mi, abych vysvětlil, proč vlastně se vytváří nová metodika pro rozdělování prostor. Je to pro, protože ta stávající metodika má poněkud zvláštní vlastnosti, které poněkud zvláštním způsobem zvýhodňují některé katedry a naopak znevýhodňují některé jiné katedry. Autorem stávající metodiky je pan docent Bayer, bývalý proděkan pro rozvoj a vypracoval tu metodiku tak, že do této metodiky zakomponoval následující věci: Tak. Já vám nejdřív musím vysvětlit, jak se podle té stávající metodiky počítá nárok katedry.

V podstatě nárok katedry se počítá jako součet, jako aritmetický součet několika nárokových složek, přičemž jedna ta složka je tzv. paušál, ta je poměrně malá, pak následují dvě největší složky, to znamená potřeby katedry pro kanceláře. Tato složka se odvíjí od počtu lidí, čili profesorů, docentů, asistentů, doktorandů, techniků apod. Dále se počítá potřeba katederních učeben a na závěr následuje položka, kterou jsem nazval bonus a ta položka není explicitně vyjmenována, ale vyplývá z té metodiky tak, jak je ta metodika postavena. Já vám vysvětlím, jak ten bonus vlastně funguje.

Teď, spočítají se všechny tyto položky – každá tato položka zvlášť. Tyto položky se sečtou a porovnají se se stávajícím stavem katedry. Čili jestli je katedra v plusu nebo v mínusu. Je už v kompetenci katedry, jakým způsobem si s těmi prostory hospodaří. Čili ono se sice na jednu stranu prostory vykazují různě – vykazují se třeba jako kanceláře, jako knihovna, jako zasedací místnost, jako laboratoř nebo jako nějaká jiná učebna, ale pak v závěru je vlastně jedno, jak se která místnost vyazuje, protože se sečtou jednotlivé položky a odečte se realita od nároku tak, jak byl spočítán touto metodikou a spočítá se, jestli katedře něco chybí nebo přebývá.

Já se teď budu zabývat těmi jednotlivými položkami. Co se týče té první položky – paušál. Jak jsem říkal, ta je poměrně malá. Je tam zahrnuto, že každá katedra má nárok na sekretariát o velikosti 30 metrů čtverečních. V podstatě to jsou jakoby reprezentační prostory každé katedry. To je celkem zanedbatelná položka.

Co se týče položky na kanceláře, tam je to také celkem průhledné a průzračné. Prostě se vezme metodika ČVUT, která stanoví, že profesor má mít 16 metrů čtverečních, zatímco technik 10

metrů čtverečních a vezmou se jednotlivé kategorie lidí, vynásobí se to těmito metry čtverečními a spočítá se ta část, které se říká prostory na kanceláře.

Ovšem velice zvláštní je způsob počítání, jak jej pan docent Bayer provádí, jak se počítá nárok učeben. Já vám musím vysvětlit, jak jsem k tomuto vlastně dospěl. Před dvěma lety, a ta prezentace je postavena na datech, která jsou dva roky stará, protože tenkrát jejich sbíráním jsem strávil asi měsíc času a už se mi nechtělo je aktualizovat, takže omlouvám se za to, že jsem nyní neinvestoval stejný měsíc času na to, abych vám ukázal data, která jsou aktuální. Ale před těmi dvěma lety nás strašil strašák, který se jmenuje strukturované studium a před dvěma lety byli studenti strukturovaného studia v prvním ročníku a my jako odporová katedra jsme věděli, že za rok přijdou k nám. A začali jsme přemýšlet, kam ty lidi posadíme, kde je vlastně budeme učit. Protože nastaly souběhy některých předmětů, některé předměty se učily souběžně ve starém třetím ročníku a souběžně v novém druhém ročníku a my, když jsme si udělali jakousi analýzu, jakousi inventuru našich stávajících prostor, a zjistili jsme, že například v počítačové učebně máme ještě osm volných cvičení, ale do těchto osmi volných cvičení potřebujeme dostat dalších šestnáct cvičení, tak jsme nevěděli, kam je dáme. Já tedy jsem se rozhodl, že provedu analýzu, jak jsme na tom na Karláku jako celek.

Získal jsem data – co to máš prosím tě za verzi PowerPointu? To je zřejmě nějaká historická. Omlouvám se, tam je důležitá ta animace. A nemáte nějaký jiný notebook, na který bych se mohl teď připíchnout? Já jsem provedl analýzu vytížení jednotlivých učeben a to jsou jednotlivé učebny na Karlově náměstí, kromě dvou učeben, a sice K1 a K9, protože to jsou velké posluchárny, jinak všechny ty ostatní učebny mají zhruba velikost této místnosti, ve které se nacházíme a slouží jako laboratoře anebo seminární místnosti, až na některé výjimky, jako je tzv. strojovna, což je místnost pod posluchárnou K1 a ta strojovna má v podstatě plochu stejnou jako K1. Ta místnost se jmenuje místnost K09 a najdete ji zhruba uprostřed.

Já jsem počítal, jak moc je vytížena, čili kolik studentů proteče každou místností, těmi jednotlivými učebnami. A zjistil jsem, že to vytížení je takové, jak vidíte, že nejvíce jsou vytíženy učebny katedry počítačů. Ten sloupeček se skládá z více barevných částí, tak to jsou fakultní učebny, takže například K5, tam je vidět, jak moc tam učí katedra počítačů, katedra řídicí techniky, kybernetiky a ti ostatní, to je katedra matematiky. A zjistil jsem, že velmi, velmi vytížené jsou učebny katedry počítačů skutečně, jak jsem očekával. Naopak velice málo vytížené jsou učebny katedry řídicí techniky. Prostě ten průtok – vytíženost, obsazenost těch učeben je velmi malá.

A pak se mi dostala do rukou metodika pana docenta Bayera a v této metodice jsem zjistil, že když se spočítají ty nároky učeben a ... od skutečného času nebo od skutečných prostor, tak katedra počítačů, aby pokryla své potřeby výuky, tak by potřebovala ještě 64 metrů čtverečních, čili zhruba jednu učebnu této velikosti, zatímco katedra řídicí techniky, jak sami vidíte, je na tom tak bídně, že aby pokryla své potřeby výuky, tak by potřebovala dalších 439 metrů čtverečních, to znamená zhruba sedm takovýchle učeben. Čili vidíte, že ty žluté sloupečky jsou o tolik vyšší nežli ty sloupečky červené, že je potřeba, aby katedra řídicí techniky dostala ještě dalších sedm takovýchle sloupečků.

A to mi začalo být samozřejmě divné, kde je ten rozpor mezi skutečností a fikcí vytvořenou metodikou pana docenta Bayera. A proto jsem se začal zabývat tím dále a začal jsem zjišťovat, jakým způsobem se to ve skutečnosti počítá. A já jsem tehdy spočítal, a zjišťoval jsem to z webu a zjišťoval jsem to z webu ručně, protože samozřejmě z ... jsem data nezískal nebo nevěděl jsem, jak je získat, takže jsem si naklikal jednotlivá cvičení jednotlivých kateder a vždycky u jednotlivých cvičení jsem si počítal – tady je sedm lidí, tady je třináct lidí atd. a zjistil jsem, kolik tedy učí jednotlivé katedry. Zjistil jsem, že v průběhu roku 2003, to znamená letní semestr 2002/2003 a zimní semestr 2003/2004 katedra kybernetiky odučila zhruba 3000 studentohodin, katedra řídicí techniky asi 3500 studentohodin a katedra počítačů necelých 18000 studentohodin. Čili, jak vidíte, tak katedra počítačů učí asi šestkrát více nežli katedra kybernetiky a zhruba pětkrát více nežli katedra řídicí techniky.

A pak jsem to porovnal s tím nárokem učeben. Čili tam jsem předpokládal, že ta výuka nějakým způsobem vstoupí do metodiky a je zpracována a toto je výsledek. Já vám ukážu, takhle to vypadalo předtím, to je, kolik se učí a z toho se odvíjí nárok na učebny. I začal jsem se zabývat dále, jak je to uděláno s tím nárokem na učebny. Tady je to ještě porovnáno se současným stavem, tam jsou vidět ty rozdíly, a když jsem zjišťoval, jak to je, tak jsem zjistil, že se tam jednak velice zvláštním způsobem manipuluje se vstupními daty a že do hry vstupují také jakési koeficienty náročnosti výuky, to jsou ty koeficienty, kde katedra matematiky má koeficient jedna, zatímco katedra měření má 2,3. To

jsou krajní body intervalu, všechny ostatní katedry se pohybují někde mezi tím. A také jsem zjišťoval, jakým způsobem se s těmi koeficienty pracuje.

První věc, kterou jsem zjistil, jak se vlastně skládá ten nárok učeben. Zjistil jsem, že nárok učeben se nepočítá čistě jenom od výuky, ale že do toho vstupuje několikero faktorů. Jednak je to výuka, to jsou ty červené čárky spodní, a pak to je také počet lidí na té katedře. Jsou to zaměstnanci a doktorandi. Tady si dovolím jednu malou poznámku. Tam ti doktorandi a zaměstnanci už jednou vstoupí v momentě, kdy se počítají nároky na kancelářskou plochu. A pak ještě jednou se tato čísla vezmou a spočítají se i nároky na laboratoře a učebny té katedry. Čili každý zaměstnanec má nárok na kus plochy v kanceláři, plus plochy v laboratoři. Příspěvek každého zaměstnance na laboratoř není již tak velký jako na tu kancelář, jsou to zhruba jeden až dva metry čtvereční na jednoho člověka. Zhruba vychází doktorand-zaměstnanec zhruba stejně. A pak další složkou je objem vědy a výzkumu dané katedry.

Tyto sloupečky nebo tyto položky jsou počítány podle těch dat a jsou násobeny různými koeficienty. Vstupuje tam při přepočítávání ten koeficient K, ale někdy tam je použit koeficient K a někdy K-1. Takže například katedra matematiky, když má koeficient jedna, tak jedna mínus jedna je nula a tím pádem ty prostřední části tohoto sloupečku jsou podle matematiky nulové. Čili katedra matematiky nemá nárok na učebnu, který by se odvíjel od zaměstnanců či doktorandů.

Teď následuje další věc, a sice, co se vlastně počítá. Tyto sloupečky, co vidíte, to jsou ty první sloupečky, které jsem si myslel, že by měly do té metodiky vstupovat. Jenže jak jsem zjistil, tak se nepočítá veškerá výuka, kterou ta katedra vykonává, ale počítá se jenom výuka, kterou katedra vykonává ve svých katederních učebnách. Jinými slovy řečeno, když katedra nemá žádné učebny, tak je zřejmě nepotřebuje, a tudíž se jí žádná výuka nepočítá, a tudíž ani nemá šanci si na ty učebny vydělat. Zatímco když katedra už učebna má a má jich dostatek, tak tam narozvrhuje svoji výuku a tím tu svoji potřebu obhájí. Prostě nepočítá se s tím, kolik by katedra potřebovala učeben, ale kolik jich už teď. Tyto bleděmodré sloupečky, to jsou počty, když bych počítal jenom ten objem výuky prováděný v katederních učebnách. Všimněte si, že například u katedry řídicí techniky tento počet ještě vzrostl, a to proto, že katedra řídicí techniky nejenom, že všechna svá cvičení rozvrhuje do svých katederních učeben, protože jich má dostatek, ale také proto, protože ještě některé své učebny pronajímá katedře kybernetiky, a tím katedra kybernetiky vydělává katedře řídicí techniky na její učebny.

Ovšem když jsem to analyzoval dále, tak jsem zjistil, že pan docent Bayer ve skutečnosti do té metodiky nezapočítává studentohodiny v té učebně, ale počítá hodiny v té učebně, počítá cvičení. To znamená, je-li na cvičení dvacet studentů, je to jedno cvičení, jsou-li tam dva studenti, je to to samé jedno cvičení. Není to jedna desetina toho cvičení. Takže to již začínají být ta data, která do té metodiky začínají vstupovat. Všimněte si jedné věci, že například katedra počítačů – ten zelený sloupeček se nyní odvíjí podle osy, která je vlevo. Ty modré jsou podle osy vlevo, zelený je podle osy vpravo a všimněte si, že ty dvě osy jsou v poměru 1:10. U katedry řídicí techniky – ty dva – bleděmodrý a zelený sloupeček jsou zhruba stejně vysoké, a to proto, že průměrný počet studentů na jednom cvičení katedry řídicí techniky v té době byl 9,5 studenta, zatímco u katedry počítačů je ten zelený sloupeček poloviční, protože průměrný počet studentů na jednom cvičení katedry počítačů byl 19,5 studenta. Byl dvojnásobný, prostě bylo to 1:2. Tam je to jasně vidět. Ale to ještě pořád nebylo všechno.

K těmto zeleným sloupečkům se ještě přičtou rozvrhované diplomové práce. Jak vidíte, katedra počítačů a katedra kybernetiky nerozvrhuje ve svých učebnách předměty: diplomová práce, semestrální práce, bakalářská práce, diplomový projekt, semestrální projekt, ale katedra řídicí techniky to dělá, takže tím se jí zvýší výkon a tyto žluté sloupečky vstoupí do té metodiky a jsou vynásobeny koeficientem 2K-1. Tam jsou dvě složky – jedna je K, druhá je K-1, takže v podstatě se to vynásobí koeficientem 2K-1 a když se to vynásobí, tak toto je ten výsledek, to jsou ty červené sloupečky, a to je to, co je výsledek. Když se podíváte na tento graf, tak vidíte, že posloupnosti jsou monotónní. Někomu posloupnost neustále stoupá a někomu neustále klesá. Všimněte si z tohoto grafu, že zatímco katedra kybernetiky a katedra řídicí techniky mají zhruba stejný objem výuky, to jsou ty tmavě modré sloupečky, tak ale nárok na učebny je v poměru zhruba 1:4. Katedra řídicí techniky má nárok čtyřnásobný. Zatímco když bychom porovnali katedru řídicí techniky a katedru počítačů, tak přestože katedra počítačů učí pětkrát více nežli katedra řídicí techniky, tak jejich nárok na učebny je zhruba rovnocenný.

Když bychom se podívali na ta data. Panu docentu Bayerovi vyšlo, že nedostatek katedry počítačů je 64 metrů čtverečních a nedostatek katedry řídicí techniky je 439 metrů čtverečních. Tedy v jeho případě vstupovaly do té metodiky ty žluté sloupečky. Já, když jsem do té metodiky vnesl ty bleděmodré sloupečky, ne ty tmavě modré, ale ty bleděmodré, ten druhý sloupec, tak mi najednou vyšla data úplně jiná. Všimněte si, že v tom mém případě katedra počítačů – ten nárok je zhruba stejný, ale u katedry řídicí techniky ten nárok není 439 metrů čtvereční, ale minus sedm metrů čtverečních. A to stále počítám s tím, že je ta výuka jenom v katederních učebních, čili jedná se o ty bleděmodré sloupečky a stále počítám s tím, že je tam zamontován ten nespravedlivý koeficient 2K-1.

Jak je to s tím koeficientem 2K-1? Podívejte se, to je metoda, která z nějakého koeficientu udělá ještě větší. Takže například zatímco katedra matematiky má koeficient jedna, tak z jedničky vyrobíme jedničku pomocí vzorce 2K-1, zatímco v případě katedry řídicí techniky z 2,1 vyrobíme 3,2. A tím se ty nůžky ještě více rozevírají.

A nyní vám chci ukázat, jak se ten koeficient počítá, protože to je druhá věc, která v tom je velmi, velmi podivná. Já tu mám připravený příklad, takže chvíli počkejte, já si to pustím a ukážu vám to na příkladu dvou fiktivních kateder, jak se počítá vlastně ten koeficient. Počítá se koeficient průměrné náročnosti výuky příslušné katedry.

Představme si dvě katedry. Máme katedru, která vyrábí boty a katedra 41 – katedra výroby bot, a katedra 42 je katedra výroby oděvů. Katedra 41 má jenom laboratorní předměty. V zimním semestru má výrobu zimních bot a v letním semestru má výrobu letních bot. Zatímco katedra oděvů si k těmto dvěma předmětům přidala ještě dva seminární předměty, které jsou prováděny v seminárních místnostech. V podstatě oni mají stejné dva laboratorní předměty a katedra oděvů je bohužel hloupá, že učí příliš a má kromě těch laboratorních předmětů ještě nějaké seminární předměty. A když se spočítají koeficienty, ty koeficienty jsou nějakým způsobem vážené, tak zjistíme, že katedra bot má průměrný koeficient 1,91, zatímco katedra oděvů má průměrný koeficient 1,45. Oni prostě tím, že byli příliš aktivní a kromě té obdobné ekvivalentní výuky laboratorní si přidali ještě výuku seminární, tak se jim jejich koeficient snížil. A tento koeficient je potom používán při té metodice. Ovšem pro počítání velikosti katederních laboratoří, ale přitom se tím koeficientem násobí jenom ta výuka katederních laboratoří. A jestliže v obou těchto katedrách výuka v laboratořích je stejná, tak u té první katedry se ta výuka násobí koeficientem 1,91 a u té katedry se násobí koeficientem 1,45, takže oni na tu samou výuku mají nárok daleko menší.

Jenže tohle není všechno. Nepočítá se přímo s koeficientem 1,91 anebo 1,45, ale předtím, než se s tím koeficientem začne počítat, tak se provede normalizace. Ta normalizace se udělá tak, že se ta část, která je větší nežli jedna, trošičku roztáhne. Roztáhne se tak, aby katedra elektroenergetiky koeficient měla roven 2. Prostě tam je někde, nevím kým, stanoveno, že katedra elektroenergetiky je etalon a že katedra elektroenergetiky má mít dvojkou. Tedy zrovna to vychází tak, že ta část, která je nad jedničkou, tak je trochu rozšířena o padesát procent, a tedy pro tu katedru bot se koeficient 1,91 upraví na 2,36 a pro tu katedru oděvů se koeficient 1,45 upraví na 1,68. Takže zatímco ten poměr koeficientů předtím byl 1,31, nyní je již ten poměr koeficientů větší.

A pak se v té metodice občas počítá s tím normalizovaným koeficientem a občas se počítá s normalizovaným koeficientem sníženým o jedničku, takže některé ty složky jsou v poměru 1:1,41 a jiné složky jsou v poměru 1:2. Já vám to ukážu na konkrétním případu.

Mějme tedy tyto dvě katedry, jedna má normalizovaný koeficient 2,36 a druhá má koeficient 1,68. Nechť tyto dvě katedry mají stejný počet přednášek v katederních učebních, stejný počet cvičení v katederních učebních, což byly ty výroby zimních oděvů, výroby letních oděvů, výroba zimních bot, výroba letních bot. Nechť mají stejný počet doktorandů a stejný počet zaměstnanců a stejný podíl na vědě. Potom tady vidíme ty jednotlivé složky, jak vycházejí – to je těch pět v řádku: požadavek 1, požadavek 2, požadavek 3, 4, 5. To je těch pět dílů, ze kterých se skládá každý ten sloupeček celkového nároku na učebny a všimněte si, že pro svoje potřeby první katedra, která je chytrá a nehrne se do fakultních učeben, učí si jenom své předměty ve svých učebních, tak má nárok na celkovou plochu katederních učeben 128 metrů čtverečních, zatímco ta druhá katedra, protože byla hloupá a vrhla se do katederních učeben, a tím pádem se jí snížil její koeficient, tak na tu samou výuku v katederních učebních má nárok jenom 81 procent, tedy zhruba 60 procent té druhé katedry. Můžeme si to tedy ukázat na tom příkladu. Takhle vypadají ty jednotlivé složky. Prostě jedna katedra má větší nárok nežli druhá, a to jenom proto, že není příliš aktivní. Ta první katedra není příliš aktivní, a proto má větší nárok na plochu katederních učeben.

Pochopili jste to? Je vám jasné, jak to funguje? (Ano.) Já vám děkuji a budu pokračovat dále. Tady do té metodiky, jak je vidět, jsou zabudovány nejméně tři kladné zpětné vazby. A všechny tři – možná, že jsou čtyři, ale na tyto tři jsem přišel. Všechny tři kladné zpětné vazby vyplývají z toho, kolik učí, kolik prostor která katedra již má. Čili když jste si v minulosti dostatečně nahamounili, tak nyní máte o to větší nárok na ty učebny. Jednak protože má více prostor pro laboratoře, tak má ta katedra možnost veškerou svou výuku nebo větší část své výuky narozvrhovat do svých katederních učeben. A protože se počítá jenom výuka v katederních učebnách, tak ta výuka v katederních učebnách jim vydělá na potřebu katederních učeben. Kromě toho, čím více mají laboratorní výuky, protože výuka v laboratořích může být vykazována jako laboratorní nebo může být udělána jako laboratorní, tak čím větší mají samozřejmě příslušný koeficient, čímž dále ještě zvětšují svůj nárok na ty místnosti.

A kromě toho, když máte hodně prostor, tak můžete třeba některá cvičení rozdělit, zatímco třeba na katedře počítačů jedno cvičení má 19 lidí, tak na katedře řídicí techniky je v jednom cvičení 9 lidí, ale není to tak, že by to třeba bylo v jiných časech. Já jsem třeba narazil na předmět, který se jmenoval instrumentace procesů a probíhala souběžně dvě cvičení ve dvou sousedních laboratořích. Bylo to v učebně K8 a v učebně K9. To jsou dvě místnosti, které jsou vedle, kdy v jedné z těch učeben bylo pět studentů, ve druhé z těch učeben byli dva studenti, ale byla to dvě cvičení tím, že se to dalo tímto způsobem rozdělit, a protože to byla dvě cvičení, samozřejmě bylo to – protože se počítala cvičení – byl to větší objem výuky, a tím pádem větší nárok na ty příslušné laboratoře.

A nyní se dostávám k poslednímu bodu, který jsem nazval bonus. V té metodice, když se dělá inventura prostor, tak se jednotlivým prostorům přiřazuje účel, čili její zařazení. Je-li to kancelář, je-li to knihovna, je-li to učebna, je-li to serverovna nebo je-li to sklad nebo je-li to něco jiného. A v té metodice je řečeno, že prostory vyjmenovaných účelů se do celkové plochy nevypočítávají. Takže do celkové plochy se například nezapočítávají sklady, serverovny, knihovny, a to vám samozřejmě umožňuje dělat machinace s těmi prostorami. Například já jsem se setkal s tím, že v lednu roku 2004 místnost K14, což je zasedačka katedry řídicí techniky, byla vykazována jako zasedačka, čili účel 12, zatímco 4. března ta samá místnost byla vykazována jako knihovna. A protože tato místnost má 50 metrů čtverečních a protože knihovna je prostor, který je nezapočítaný, tak najednou vlastně se zmenšila plocha katedry řídicí techniky o 50 metrů čtverečních.

A další věc, která tam je, je, že se nezapočítávají prostory, které jsou větší než 100 metrů čtverečních nebo to, co je nad 100 metrů čtverečních, to se nezapočítává. Takže například když tzv. strojovna, čili místnost K09, má plochu 207 metrů čtverečních, tak se to v té metodice počítá, jako kdyby měla jenom stovku. Když jsem si počítal, jaké jsou plochy jednotlivých kateder, tak mi vyšlo toto a z toho, když jsem si spočítal, kolik jsou ty nezapočítané plochy, jako například ty knihovny, serverovny, sklady, tak mi vyšel ten druhý sloupec. Takže vidíte, že poměr nezapočítaných ploch na celkových plochách jednotlivých kateder je velmi, velmi různý. To jsem tam vyjádřil těmi procenty. Myslím, že to nemusím komentovat. To bylo ode mě všechno. Já vám děkuji za pozornost a nyní jsem připraven zodpovědět vaše případné dotazy. (Potlesk.)

Šlegr: Já bych poděkoval Ing. Novotnému za tuto analytickou práci.

Řečník: Já jsem z té katedry, takže jenom pár poznámek. Že ve všech cvičeních není deset studentů, je pravda, protože prostě počet studentů není dělitelný deseti, resp. dvaceti, protože to je dvacet studentů, kteří se učí ve dvou místnostech. Do jedné místnosti nenaberete – dva asistenty ano, ale nenaberete tam ještě dvacet studentů, k tomu dvacet příprav. Proto je to rozděleno takto. Ty přípravy jsou úměrné.

Co se týká té strojovny, to je podobná situace. Veliké laboratoře nelze využít na to, že tam naženeme sto studentů a budou tam ve třech různých předmětech paralelně studovat nebo pracovat. To nejde.... To je další z tohoto pohledu zdánlivě špatná situace.

A třetí, a pak už dám pokoj, třetí věc se mi tady nelíbí, ta filozofie toho, že když použijeme vlastní místnosti, které máme, že nežádáme na škole, na fakultě další místnosti. To je přece přirozené, že je nežádáme, protože vystačíme s těmi svými. Vždyť my je ani nemůžeme po té fakultě žádat, protože nemůžu do nějaké místnosti fakultní natahat svoje přípravy a obsadit ji na celý semestr, včetně zkouškového období.

M. Novotný: K tomu prvnímu, jestli deset studentů nebo dvacet studentů. Ano, souhlasím s vámi, ale v tom případě potom nesmí být ještě k tomu koeficient dva, ale už jenom jedna. A tady nastalo to, že se cvičení – ten koeficient dva říká, že na dvacet studentů má být dvojnásobná plocha.

Na dvacet studentů má být dvojnásobná plocha, ale ne, že bude dvojnásobná plocha na deset studentů. Prostě musíme si stanovit, jaký bude standard a k té metodice je uděláno to, že se počítají dvě cvičení a každé z těch cvičení se ještě navíc koeficientem, dvě cvičení po deseti, a každé z těch cvičení se ještě násobí koeficientem dva, takže je to jako kdyby to bylo na 40 studentů a ne na 20. Prostě jsou tam ty věci umocňovány. Buď to budeme počítat na dvacet studentů s koeficientem dva, anebo na deset studentů s koeficientem jedna. Ale ne na deset studentů dva. Rozumíte mi, v čem je ten problém?

Buďto budeme počítat, kolik metrů čtverečních má být na jednoho studenta, ano, ale potom v tom případě, jestliže máme místnost velikosti 60 metrů čtverečních, tak řekneme, že je-li to cvičení laboratorní, má tam být deset studentů, ale pak v tom případě to už nebudeme dále ještě navíc násobit koeficientem dva, čímž vlastně bychom došli k závěru, že na deset studentů potřebujeme 120 metrů čtverečních. Zatímco v případě seminárního cvičení, kde je dvacet studentů v té samé místnosti, tak máme koeficient jenom jedna, takže bychom měli 60 metrů čtverečních na dvacet studentů. Prostě buďto jedno neb druhé, ale ne, že se to bude násobit dvakrát, že se to bude umocňovat. Prostě problém je ten, že se to umocňovalo.

Druhá byla ta strojovna a třetí bylo? Vlastní místnosti fakultní.

Řečník: Já tam vidím kladnou zpětnou vazbu.

M. Novotný: Ano, tam je právě ta kladná zpětná vazba. Tam jde o to, že když katedra neukrajuje z fakultních místností, tím si právě zvyšuje nárok na ty vlastní.

Řečník: Když bychom to řešili obráceně, tak pustíme katedrální místnosti a obsadíme fakultní místnosti na celý semestr.

Prof. Haasz: Vážení, velmi rád pustím laborky pro základní měření, ať si je obhospodařuje katedra. Byl bych též rád, kdyby udělala katedra mikroelektroniky. Zdá se mi, že občas tato prezentace uvažuje pouze učebna rovná se počítačová místnost. Ale takhle ta prezentace vyznívá dle mého názoru... značně demagogicky. Klidně předám tyto místnosti...

M. Novotný: Tady základní problém je, že se vychází z toho, kolik ta katedra již má prostor. Nevychází se z toho, kolik by potřebovala pro pokrytí své výuky prostor. Čili vychází se z potřeby předmětu, ale vychází se z možností katedry. Takže jakmile už jednou ty prostory katedra má, tak ta metodika je udělaná tak a je tam tolik kladných zpětných vazeb, že už ty prostory obhájí. Je to tam prostě celé umocňované. A toto jsou minimálně tři kladné zpětné vazby, které vycházejí. Vycházejí z toho, kolik už ta katedra prostor má a ty věci se mezi sebou násobí, takže to je třetí mocnina prostor.

M. Novotný: Já jsem vám chtěl vysvětlit, proč je potřeba nová metodika rozdělování prostor.

J. Kyncl: Jednak zase je demagogické říct, že počítač oproti laboratornímu přípravku, když tam na tom počítači budou ... pak to platí, ale ony tam budou licence, které má ta dotyčná katedra, tak je to to samé. Pak bychom asi došli k tomu, že budeme rozdělovat místnosti podle vědeckých výsledků...

Šlegr: Hlásí se někdo další do diskuse?

Řečník: Já mám spíš jednu věc legislativní. Pokud to bude čistě o nárocích, tak si to děkanstvo udělá, jak bude chtít a nemůžeme do toho přísně vzato mluvit, pokud bychom to nechtěli do organizačního řádu, bohužel již na návrh děkana. Ale dříve byly penalizace finančních prostředků podle nadměrných metrů čtverečních. (Poznámka: To tam je!) A pokud tam toto bude, tak do toho pochopitelně mluvit můžeme.

M. Novotný: Tato penalizace v metodice docenta Bayera je.

Řečník: Prosím vás, kde to funguje, zdá se rozumně v současné době, je Plzeň. A tam se prostory, ale všechny prostory – i prostory provozní, děkanát, byť tedy v uvozovkách platí. To znamená nějakým způsobem přeúčtovává. Jsou tam společné prostory. Kdo je jak využívá, zase na ně platí. Jsou tam prostory katedrální, zase z toho nějakým způsobem se platí režie. Myslím, že není jednoduché úplně do toho proniknout, ale myslím, že toto je systém, kterým se dá spořit... A to s tím trošku souvisí.. Ale myslím, že toto je jediná cesta. Není jednoduchá, není krátká, jak nějakým způsobem zdynamizovat to, co se děje v místnostech.

Řečník: Já se omlouvám, budu mít technickou. V podstatě toto byla myšlenka pana profesora Hlaváče, že tyto věci by se měly vyřešit tím, že katedra bude za ty prostory fiktivně platit. Čili jestliže tam má výuku, tak samozřejmě bude za ni platit. Jestliže ji plně využije a zároveň si vydělá na ty prostory, tak je to naprosto v pořádku. Ale zase v některých jiných případech se vyplatí, když katedra ty prostory pustí, dá je fakultě a pak si je pronajímá, protože ten objem výuky tam není tak velký. Já si

myslím, že toto je velice rozumná věc. To byl nápad pana profesora Hlaváče nebo říká, že takhle to funguje kdesi v Británii.

Děkan Kučera: Já jsem chtěl říct jen pár poznámek. Tu metodiku vypracovával pan proděkan Bayer. Já, když jsem nastoupil do funkce děkana, tak jsem ji zdědil. Když jsem se v prvním roce snažil zjistit, jak funguje, tak jsem zjistil na to, že to je komplikovaná věc a byl jsem informován, že se rodila těžce, že jednání trvala prakticky rok a nakonec bylo přijato jakési kompromisní řešení, že se budou používat ty koeficienty K, které vlastně pocházejí z rozdělování finančních prostředků. Takže jsem dospěl k závěru, že zřejmě bude třeba tuto metodiku aktualizovat, změnit a první příležitost, kdy jsem se na to mohl hlouběji podívat, bylo, když na Karlově náměstí jsme získali budovu G. Právě rozdíl mezi Karlovým náměstím budovou E a tímto monoblokem je v tom, že nedostatek prostor tam je větší než tady. A přitom, když jsem nabízel katedrám, že by některé prostory měly tady, tak ten zájem z Karláku byl minimální – ne, že by nebyl vůbec, ale byl minimální a já chápu proč. Když jsme rozdělovali kořist, tedy budovu G, tak byla logicky nejprve pokryta metodika stávající. Ukázalo se, právě tyto problémy tam vyvstaly. Proto jsme tyto myšlenky v podstatě použili... ale do značné míry jsme je použili při rozdělování prostor, a to tedy nejen v budově G, ale i v budově E a G dohromady, pochopitelně.

A další příležitost, kdy očekávám, že budeme přerozdělovat místnosti, pokud budeme mít, co přerozdělovat, bude snad příští rok, až bude zrekonstruováno podkroví v budově E. Nicméně po této zkušenosti jsem se tedy chtěl pokusit připravit metodiku novou, a proto jsem tuto komisi vytvořil a jako hlavní zadání jsem řekl, že není nutné se držet v žádném smyslu metodiky stávající, to znamená, že není nutné z ní přejímat cokoli. Je možné ji vytvořit úplně od začátku znovu, například tou metodou placení nebo něčím jiným. A očekávám, že ještě do konce ledna tato komise dá jakési nasměrování další práce, ve které budeme pokračovat.

M. Pěchouček: Já bych doplnil, pane děkane. Při tom rozdělování prostor na Karláku se z těch tří kladných zpětných vazeb zrušila ta poslední. Ta tam byla velmi velmi výrazná, takže se jednotliví vedoucí kateder dohodli, že se bude počítat nikoliv počet cvičení, ale počet studentů dělený dvaceti, zaokrouhleno nahoru, s tím, že se to potom příslušně násobí těmi koeficienty K, což znamená, že vlastně první cvičení má vyšší prostorovou náročnost – na těch dvacet studentů potřebujeme větší plochu nežli na seminární výuku. To je jedna poznámka.

Pak bych měl poznámku k třetímu bodu, co říkal pan docent Jílek. On říkal, já to jenom připomenu, doufám, že to řeknu správně, že když ta katedra učí ve svých učebnách a má ty prostory, plně je využije, proč by je neměla mít. Pochopil jsem to zhruba tak? Jistě. Ale pak máte druhou katedru, která by potřebovala laboratoře a nemá je vůbec. Co s tím? Uděláte to tak, že ti druzí holt mají smůlu, ať si učí, kde chtějí, anebo se to udělá tak, že se nějakým způsobem udělá přerozdělení mezi jednotlivými katedrami, že se ty katedry podělí, že se ta druhá katedra, která má dostatek prostor a všechny je využije, že se trošičku uskromní, aby i ta druhá katedra mohla trochu dýchat.

Já rozumím tomu, že na Karláku máme prostor málo, že vy ty učebny využijete, ale my bychom je potřebovali pro to, abychom mohli plnohodnotně učit. Prostě nemáme. Učíme náhradně, různě v seminárních... Musíme dělat výuku, která by měla být laboratorní, musíme ji dělat jako seminární, protože ve fakultních učebnách se laboratorní výuka dělat nedá, takže musíme měnit osnovy, abychom vystačili s tím, co máme, protože prostě nemáme prostory pro počítačové laboratoře a laboratoře.

A ještě vám ukážu poslední věc. Abych tady jenom nehaněl katedru řídicí techniky, já jsem se na to podíval ještě z druhého konce, a sice, zjistil jsem si jaké jsou ty plochy, to už jsem vám jednou promítal. Ten první graf, to jsou plochy jednotlivých kateder – čili 3, 3, 3, 5, 3, 3, 6 – kybernetika, řídicí technika, počítače. Druhý graf napravo od toho, to je výuka. To jsou ty tmavě modré sloupce, které jsem vám ukazoval na začátku. Tam je vidět, že katedra počítačů má těch 18000 studentohodin a katedra kybernetiky má 3000 studentohodin. A pak jsem tato čísla vydělil a dostal jsem ten graf, který je vpravo dole. Tady jsem spočítal, kolik metrů čtverečních připadá na jednotku výkonu. Čili mně vyšlo, že katedra počítačů má na jednoho svého studenta 4 metry čtvereční, katedra kybernetiky má 12 metrů čtverečních a katedra řídicí techniky má 11 metrů čtverečních. To je současný stav. To je ta plocha současná.

Jak to vypadalo před rozdělením, to znamená před tím, než jsme dostali budovu G a než došlo k přerozdělování v rámci objektů na Karlově náměstí. Tak to vypadalo takto: Nejvíce metrů čtverečních na jednotku výuky měla katedra řídicí techniky, a teď je to tak, že nejvíce má katedra

kybernetiky, po tom rozdělení. To je graf napravo. To je situace, jaká nastává, ale počítám jenom výuku, nepočítám vědu, výzkum apod. Já vám děkuji za pozornost. Jestli máte ještě nějaké dotazy?

Šlegr: Já bych měl návrh usnesení, že podle článku 2 odst. 3, kde máme právo požadovat veškeré informace potřebné pro naši činnost, bychom požádali vedení FEL, aby zpracovalo tato data, která zde prezentoval Ing. Novotný napříč všemi katedrami, abychom zjistili, jak je Karlák...

M. Novotný: Petře, nechceš, abych to počítal já?!

Šlegr: Ne. Předáme tvoje know how, jakou metodikou jsi ty počítal ta data a požádáme o zpracování pro všechny katedry.

Kyncl: Já bych měl pozměňovací návrh, aby tam nebylo katedry, ale bylo tam pracoviště.

Předsedající: Já připravím návrh usnesení.

Řečník: Není ovšem lepší použít Rypkův paragraf ze statutu?

Předsedající: ...je to silnější. Dobře. Pomozte mi prosím někdo s formulací toho usnesení – o poskytnutí informací o... jak bys nazval ta tvá agregátní data?

M. Novotný: Asi je to objem výuky, plocha.

Předsedající: Dobře – o srovnání objemu...

M. Novotný: Pardon, Petře, omlouvám se, že do toho skáču. Tady je problém, jestli chcete udělat kvalitativní věc nebo kvantitativní věc. V podstatě to, co já jsem tady prezentoval, jsou kvalitativní data. Tady je to porovnávání. Já jsem sice spočítal nějaká čísla, ale nakonec výsledek je jakési porovnání. Ukazoval jsem vám, jakým způsobem se počítají jednotlivé nároky na učebny, ale neřekl jsem, že katedra tahle má mít tolik metrů čtverečních nebo by měla mít správně tolik metrů čtverečních, ale podle metodiky je na tolika. Čili tam je to těžko -. Ale, co se dá jednoduše spočítat, je celková plocha katedry a objem výuky katedry. Ale to je v tom případě celkově, to znamená i seminární cvičení nebo něco takového. Čili kolik metrů čtverečních má katedra na jednotku výkonu. Ale zase je to problematické, protože máš katedry, které mají převážně seminární cvičení a ... a katedry, které prostě potřebují své katederní laboratoře. To jsou věci, které se těžko srovnávají, ale já jsem si dovolil srovnání třeba těchto tří kateder proto, protože jsou to všechno inženýrské katedry nebo velmi podobné katedry. Ale srovnávat naši katedru s katedrou elektroenergetiky, to bych si nedovolil. Prostě to je ten zásadní problém, že já to nejsem schopen takhle říct: my máme mít tolik a vy máte mít tolik. To ne, ale u těch inženýrských kateder, tam to bylo...

Děkan Kučera: Jenom chci upozornit, že pokud budeme srovnávat všechna – i vědecká pracoviště a budeme mapovat jenom objem výuky, tak....

Řečník: Právě, v tom případě vy máte nekonečno.

Děkan Kučera: ... katedry jiné, které mají dvě složky... to tam hraje roli.

Předsedající: Docent Habala.

P. Habala: Já osobně si myslím, že toto srovnání by nám až tak nepomohlo... prezentace ukázala některé ... ať už ta čísla dopadnou jakkoliv, tak prostě nezní dobře. Třeba zpětná vazba mezitím, kolik už má místností a na kolik má právo. Tak to je prostě nezávislé na tom, co bychom se dozvěděli z nějaké studie. Já si spíš myslím, že ... kritické body... aby v příští metodice nebyly a jsou tam možná věci, které jsou... tam mohou vystupovat. Prostě musíme využít materiál, který byl předložen... body, které nejsou jasné a ty, se kterými souhlasíme...

J. Kyncl: Jednak s tou katedrou energetiky se to klidně srovnávat může. Já si myslím, že ty informace budou užitečné, protože ..máme katedry inženýrské, tak máme katedry silnoproudé,... pak máme katedry, které učí v tom základním studiu... třeba matematika a že to srovnání bude určité dobré i po těch skupinách a uvidí se, jaké poměry a nepochybně tam jsou. Je to nějaká práce, ale jsme inženýři a používáme Excel a naprogramovat to není takový problém... A konec konců, když ty vstupy, které má toto vyhodnocení, bude pravděpodobně mít i simulace nové metodiky. Takže ten možný export dat ... nová metodika by se měla odsimulovat ... a ne, aniž bychom viděli, kdo na tom vydělá, kdo na tom prodělá. Takže ta práce se neztratí. Já budu hlasovat pro to usnesení.

M. Pěchouček: Já žádný problém s ...nemám, mně nevadí, nicméně já se domnívám, že základní problém fakulty ... je technologie ... Já si nejsem jistý, jestli takováto studie umožní, aby se ... tato informace může vést ještě k většímu zaléhávání a většímu lpění na tom, co člověk má. Já se domnívám, že to co navrhl kolega Habala, je smysluplné, že bychom se měli spíš zabývat mechanismy a ... Já se sám domnívám, že dnešním cílem by mělo být, aby ta metodika byla úplně jiná, že by nevycházela z těchto čísel, že by nevycházela z těchto mechanismů, ani z tohoto rozdělení prostorů. A otázka je, k jak velkému... k tomuto cíli povede... jak nastavit nové správné mechanismy pro

spravedlivé dělení prostor než investovat dlouhé dny a hodiny, abychom měřili, co je stejně nepoměřitelné.

Řečník: Já jsem to řekl v tom mém krátkém projevu. Já to jenom zdůrazním, že zadání pro komisi je, aby nevyšla z dané metodiky, nýbrž aby se pokoušela hledat úplně nové způsoby rozdělení. Takhle je to formulováno. Jinak předseda komise může o tom říct podrobněji... jak tuto metodiku vypracovat, tak jsem se snažil, aby komise nebyla zbytečně zaváděna dosavadními postupy a hledala místo nich nové. Jenom toto jsem chtěl podtrhnout.

J. Kyncl: Bude užitečné zjistit, nakolik jsou nezaujatí ti, kdo budou tvořit novou metodiku vzhledem k současnému hodnocení prostorové náročnosti jejich pracovišť. Takže pokud o to nepožádáte, tak vás upozorňuji, že podle Statutu o to individuálně požádám já.

Šlegr: Já bych jenom krátce zareagoval. Přesně toto jsem v podstatě chtěl říci. Jako má Kometa přechodná ustanovení, tak očekávám, že v případě, že by ta nová metodika pro rozdělování ploch byla nějak radikální, tak tam stejně bude zase nějaký postupný přechod, a protože tam bude přechod, tak je třeba znát, jak strašné disproporce tam teď jsou. Poznání současného stavu je podle mě naprosto žádoucí.

Děkan Kučera: Dobře. Já souhlasím. Já jsem jenom chtěl dodat, že si myslím, že by tam měly být nejenom objemy výuky, ale i výzkum.

Šlegr: To není nic proti ničemu, podle mě, když centrum aplikované kybernetiky učí – pokud vím, tak pracovníci centra aplikované kybernetiky také učí, i když to třeba není jejich hlavní doména.

M. Pěchouček: Nic ve zlém, ale chceme-li vytvářet nějaká čísla, tak je potřeba, aby byla co nejobektivnější. A tato poznámka je zásadní.

Řečník: Já bych počkal, co z té komise vyjde a pak bych diskutoval nad tím, co z ní vyjde.

Šlegr: Já bych měl jenom takovou glosu. Já určitě souhlasím s tím, aby se tam, dejme tomu, hodnotila ta nejkompexnější kritéria, ale teď mě napadl takový dotaz: Já už jsem se tady nad centrem aplikované kybernetiky zamýšlel 7. 10. při nominacích na rektora. Jak se třeba počítá, když vidím, že centrum aplikované kybernetiky je v podstatě sjednocení katedry řízení, katedry kybernetiky a dalších pracovišť, jak jsme se dozvěděli. Tak publikace někoho z katedry kybernetiky se započítává do obojího? Nebo jak se pozná, jestli ten pracovník to zplodil jako pracovník centra aplikované kybernetiky nebo třeba katedry kybernetiky? Kam se to započítává? Započítává se to opravdu jenom jednou?

Děkan Kučera: Nemá smysl ty výsledky počítat pro CAK, protože ty výsledky se počítají pro účel rozdělování našich prostředků a CAK nemůže dostat naše prostředky. Ten je financován pouze z projektů. To znamená, že ti pracovníci CAKu, kteří jsou zároveň pracovníky těch kateder – těch nebo oněch, tak se pro tento účel rozdělování prostředků to počítá do kateder. Je to tak, prosím?

Šlegr: Dobře. Ale CAK využívá naše zdroje. Nedostal naše prostředky, ale využívá naše zdroje. Zdroji myslím třeba místnosti

Řečník: Elektřina, voda, teplo, světlo.

Řečník: Já jsem chtěl říct: Můžeš mi tam hodit to usnesení v celkových objemech výuky a ploch. My tím usnesením nezavazujeme toho, kdo to bude vytvářet, aby to neporovnal i z jiných hledisek než jenom z ohodnocení výuky. Klidně, ať je to porovnané i z pohledu vědy. Já mám teď pocit, že problém není v tom usnesení jako takovém, aby bylo precizně formulováno, ale v té zprávě, kterou my chceme znát.

J. Koutník: Já jsem se chtěl jenom zeptat, jestli výuka a věda, jestli to je dostatek, jestli by se to nemělo nazvat nějak obecněji jako ..činnost, ale na druhou stranu si myslím, že výuka a vědy jsou ty naše hlavní činnosti, které máme provozovat a administrativní činnost, která je, tak to je jaksi servis a ty budovy nakonec jsou také jenom servis. Ta výuka a věda, to si myslím, že by bylo v pořádku.

Šlegr: Můžeme tam dát všechny ty činnosti, které vysokoškolský zákon ukládá, to znamená, pedagogickou, výzkumnou, vývojovou, uměleckou a jinou činnost.

Řečník: Tak tam dejme tu výuku a vědu jenom.

Řečník: Jestli můžu ještě poznámku, protože ono to souvisí potom s tou metodikou, protože ta musí vycházet skutečně z těch potřeb, protože my děláme nějakou činnost a ty místnosti, které potřebujeme, tak ty by ta metodika měla z těch potřeb navrhnout, ty plochy. A nejde to z těch ploch navrhnout, a tím se vlastně vracím k tomu, co jsme probírali.

Děkan Kučera: Já navrhuji, aby tam bylo výuky a výzkumu nebo výzkumu a výuky, to je jedno, to jak chcete. Další činnosti, ty nemají být něco dalšího, jak je zákon vyjmenovává, podle mého názoru nemají být něčím dalším, ale jsou to různé formy dílčí činnosti, které se někde říká výzkum, někde se jí říká umělecká činnost, podle toho typu, která to je. Já se domnívám, že vývojovou činnost tady stejně nehodnotíme. ...jen tak se odrazí v hodnocení tzv. činnosti výzkumné. Já se domnívám nebo předkládám k úvaze – stačí, aby tam byla výuka a výzkum.

Návrh usnesení:

28. „AS FEL žádá děkana FEL podle čl. 3 Statutu FEL o poskytnutí informací o celkových objemech zejména výuky a výzkumu a využívaných ploch všech pedagogických a vědeckých pracovišť FEL.“

Pro	proti	zdrželi se
22	0	0

Návrh usnesení byl přijat.

7. Změny v komisích AS FEL (pokračování bodu)

J. Kyncl: Pan profesor Havlíček mě požádal, abych vyjádřil dík senátu elektrofakulty za podporu při kandidatuře na rektora, řekl, že si té podpory velmi váží a že když mu to čas jen trochu dovolí, že se zúčastní nějakého z nejbližších jednání AS FEL a na konci připomněl, aby AS FEL bedlivě zvažil, kdo bude novým děkanem.

Šlegr: Máme po přestávce návrh na mluvčího ekonomické komise? Vítek? Mluví komise pro studentské záležitosti? Když tak to zrekapituluji. Asi to je jasné, ty změny už jsem definoval jako takové dříve (smích.). Navrhuji, že budeme, jako obvykle, o složení všech komisí hlasovat najednou. Asi to není nic proti ničemu. V každé komisi je ten, kdo tam chce pracovat

M. Novotný: O mluvčím musíme hlasovat tajně, ne?

Řečník: Máme možnost podle čl. 4, tuším, se dohodnout jinak a jinak je tam o jednotlivých členech akademické obce. Takže když to vezmeme celé v tomto složení, tak jsme to vždycky brali, že to můžeme brát o celém návrhu en bloc, anebo můžeme jedním usnesením bez problémů teď udělat, že jsme se rozhodli jinak a v tomto případě hlasujeme veřejně.

Šlegr: Já myslím, že můžeme hlasovat o všech komisích, a tudíž i o všech mluvčích, a proto veřejně. Rekapituluji. Z ekonomické komise odešel doc. Kašpar a ve funkci mluvčího ho nahradil Vítek Záhlava. Do komise pro studentské záležitosti přibyla Zuzana Kutná, která bude mluvčí. Do legislativní komise přibyl doktor Olšák a komise KOPR nabujela takto.

Návrh usnesení:

29. složení komisí AS FEL:

- **Pedagogická komise**
 - **Mluvčí: Hana Kubátová**
 - Michal Bednařík
 - Petr Habala
 - Miroslav Hekrdla
 - Jiří Hlaváček
 - Vítězslav Kříha
 - Zuzana Kútna
 - Naděžda Němcová
- **Ekonomická komise (EKAS)**
 - **Mluvčí: Vít Záhlava**
 - Roman Berka
 - Martin Novotný
 - Petr Olšák
 - Michal Perďoch
 - Petr Šlegr
 - Lukáš Tito
- **Komise pro studentské záležitosti**
 - **Mluvčí: Zuzana Kútna**

- Jitka Drahorádová
- Vladimír Hartmann
- Jiří Hlaváček
- Pavel Mlýnek
- Kristýna Tučková
- **Legislativní komise**
 - **Mluvčí: Jan Kyncl**
 - Radek Dobiáš
 - Petr Olšák
 - Pavel Mlýnek
- **Komise pro public relations (KOPR)**
 - **Mluvčí: Kristýna Tučková**
 - Roman Berka
 - Vladimír Hartmann
 - Jiří Hlaváček
 - Zuzana Kútina
 - Naděžda Němcová
 - Petr Šlegr
 - Lukáš Tito

Pro	proti	zdrželi se
22	0	1

Návrh usnesení byl přijat.

Návrh usnesení:

30. „AS FEL děkuje docentu Kašparovi, dosavadnímu mluvčímu ekonomické komise za jeho dlouholetou práci v této komisi.“

Pro	proti	zdrželi se
22	0	0

Návrh usnesení byl přijat.

8. Schvalování členů Disciplinární komise FEL (pokračování)

Děkan Kučera: Zde je prosím návrh disciplinární komise, který předkládám. Návrh připravil pan proděkan Müller, já jsem s ním souhlasil, a proto dávám i návrh na schválení. Pokud byste si vyžádali některé osoby změnit, změňte vaše usnesení.

Proděkan Müller: Tato komise podle zákona, podle disciplinárního řádu ČVUT má mít minimálně čtyři členy, maximálně osm, takže případné úpravy je možno provést také tak, že se počet členů... že bychom ho tedy vypustili. Jinak myslím, doplňovací návrh měl Ing. Dobiáš, který se mnou o tom mluvil ale včera, takže to se do toho samozřejmě nedostalo. Znovu opakuji, není potřeba... Je potřeba dořešit stejný počet...

R. Dobiáš: Já se omlouvám, že jsem nereagoval dřív, ale já jsem se podíval na složení disciplinární komise, zejména na část studentskou a zjistil jsem, že jsou tam za studenti nominováni tři doktorandi, což z pohledu studenta bakalářské etapy je prostě šest učitelů, takže tam není vůbec žádný student. Chtěl jsem tedy navrhnout změnu v té části studentské, a to tak, že ze stávajících členů studentů je jedno, kteří dva doktorandi byli náhradníky. Štěpán Čejka zřejmě souhlasil, proto by se stal řádným členem. A rád bych ještě navrhl jednoho člena za studenty. Ten člověk se jmenuje, je to můj bratr tedy, Martin Dobiáš, a je v prváku.

J. Kyncl: Zajímalo by mě, v čem jsou tři jmenovaní za zaměstnance takovými autoritami, jako když se jmenují ústavní soudci nebo trestní soudci, protože toto je něco, že nějakou kvalifikaci speciální pro to, že zrovna já budu posuzovat přestupky studentů, nějakou zvláštní kvalifikaci by k tomu tito lidé mít měli a mě by zajímalo jakou..

Děkan Kučera: Když jsem návrh převzal a než jsem ho předložil, tak jsem se na něj podíval a znám je jako čestné lidi.

Šlegr: Já ještě bych měl jenom legislativní poznámku. Já si myslím, že my nemůžeme v tom udělat pozměňovací návrh, protože podle zákona je to na návrh děkana, a tudíž pro to platí stejný postup jako pro schvalování například členů vědecké rady.

Děkan Kučera: Já se dokonce domnívám, že jedna věc je, kdo má legislativní iniciativu a ten návrh podává, druhá věc je, kdo ho schvaluje a v procesu schvalování obvykle bývají změny. Čili já se domnívám, že vy máte právo ty změny dělat. Já zase na druhou stranu v tomto případě mám právo ten návrh stáhnout. A já deklaruji, že ho nestahuji. To je můj pohled na věc.

Řečník: Je otázka, nakolik máme schvalovat náhradníky. My to tady nemáme zakotveno.

Řečník: Ten disciplinární řád je postaven tak, že jsou tam studenti a náhradníci, když by ten některý student nemohl přijít, tak se pro to konkrétní jednání stává řádným členem. Jsou to všichni členové.

Řečník: Já si myslím, že je potřeba to rozlišit, protože když řekneme, že jsou to všichni členové, tak tam ta komise musí mít ty všechny členy a když někdo nemůže, tak nemůže zasedat. Toto je, prosím vás, převzato z minulé komise. To jsme si nevymysleli a myslím si, že ten institut náhradníka tady asi funguje už delší dobu, čili pokud by to v ničem nebránilo, tak bych se přimlouval za to, aby tam ten náhradník byl.

Děkan Kučera: Klíčový problém v usnášení, toho, aby ta komise mohla fungovat, je, že musí být vždy parita mezi studenty a učiteli. Kdyby jeden z nich nemohl, tak musí náhradník zaskočit, aby byla parita.

Šlegr: Pan proděkan Müller nás vyzval k tomu, abychom se vyjádřili, pokud máme nějaké připomínky k navrženým jménům. Má někdo takovou připomínku?

R. Dobiáš: Já jsem tedy žádal o změnu. Pan děkan vykládá zákon. Pokud my to akceptujeme tak, že tu změnu můžeme udělat, takže my ji můžeme udělat.

Šlegr: A bude zařazen mezi studenty nebo mezi náhradníky?

Řečník: Pak bych doporučoval – Ing. Pavel Dobiáš v té komisi už zasedá, má zkušenosti s jedním případem, v minulosti, v minulém funkčním období vedl celý jeden případ, jednou disciplinární komise zasedala, takže doporučil bych Pavla Dobiáše mezi studenty a Ing. Martina Komárka, který je z naší katedry, dát mezi náhradníky.

Řečník: ...docent Sedláček byl členem a byl předsedou v tom minulém funkčním období, magistr Bulří byl myslím náhradníkem, ale myslím, že tenkrát u toho jednoho případu se zúčastnil, magistra Vlačíhová také byla členkou. Všichni s pokračováním souhlasí. Docent Malinský byl členem. Docent Sedláček nabídku být předsedou nepřijal, přijal nabídku být členem. Jinak prosím vás, ještě bych chtěl říct toto.. pokud některý z učitelů podle vašeho názoru v té komisi být nemá, tak pak bych doporučoval jednak zmenšit celkový počet v každé skupině o jednoho...

J. Kyncl: Nebo se může přidat nebo když někdo nebude schválen, může být další návrh na doplnění. Mně by se tam třeba strašně líbila Jitka Drahorádová jako člověk se zdravým rozumem...

Řečnice: Pardon, já myslím, že pan Vojtíš odpovídá hodnocení pana děkana.

Řečník: Jsem čestný muž a šlechtic.

Děkan Kučera: Já jsem jenom chtěl říct, že s takto udělaným návrhem souhlasím. Za sebe, aby nebyla mýlka.

Šlegr: Dobře. Děkuji. Já bych reagoval na tu nabídku diskuse pana proděkana Müllera. Pro mě, já jsem to už s některými kolegy diskutoval, je nepřijatelný pan docent Malinský, a to zejména díky jeho postupu a chování jako člena volební komise pro poslední volby do akademického senátu, kteréžto chování jsem považoval a považuji za nedůstojné. Navíc si myslím, že ten předseda komise by měl být někdo mladší. Mezi ním a těmi studenty nebude takový propastný rozdíl. Toť můj názor.

M. Bačovský: ... u incidentu u voleb jsem byl já, takže bych asi nejvíc protestovat měl já. Potom zažil jsem pana docenta Malinského při jednání této komise ve dvou případech, protože jsem byl jejím členem. A tak, jak mám zkušenost ze senátu, tak pan docent Malinský dvakrát měří než jednou řekne a v té komisi měří čtyřikrát. Rozhodně tedy je velmi uvážlivý, velmi opatrný. A potom, jedna vlastnost, které jsme si nevěšili, protože v našem senátu je normální a tato vlastnost není k neporovnání s člověkem, který tu vlastnost nemá. Také jsem to poznal až ve velkém senátu. Pan

docent Malinský je nepředpojatý a vstřícný vůči studentům. Proto si myslím, že by mohl být předsedou komise.

Šlegr: Prosím o připravení hlasovacích lístků. Bylo požádáno o nadpoloviční většinu, jak je zvykem u schvalování navržených osob do těchto funkcí. Budeme hlasovat o každém jménu zvlášť, budeme hlasovat plus mínus. Něco jiného se nepovažuje za neplatný hlas.

Řečník: Podle článku čtyři odstavec pět musíme hlasovat tajně. Cítuji: Hlasování AS FEL je veřejné. Pouze v případě návrhu podle čl. 2 odst. 1 písm. f), a to se nás týká, a g) a čl. 2 odst. 6 při hlasování... atd. rozhoduje tajným hlasováním. Když se podíváme do čl. 2 odst. 1 písm. f), tak tam je podle zákona AF FEL schvaluje návrh děkana na jmenování, odvolání členů vědecké rady FEL a disciplinární komise. Takže je to členů. Ne komise a členů.

Řečník: Musíme hlasovat o každém jménu zvlášť. A tajně.

Řečník: ...schvaluje návrh děkana na jmenování, odvolání vědecké rady fakulty a disciplinární komise fakulty. Jestliže Martin tam navrhuje každého jednotlivě... hlasovat, to samozřejmě se dá takto interpretovat. A zákon nás nenutí k tajnému hlasování.

Ing. Perďoch: Já myslím, že když je to návrh a před chvílí jsme ještě diskutovali, zda ho vůbec můžeme měnit, tak přece musíme o tom návrhu hlasovat jako o celku. Ne o jednotlivých osobách.

Šlegr: O vědecké radě se také nehlasuje jako o celku.

R. Dobiáš: Z čeho jsi to ty citoval? Z volebního a jednacího řádu? (Ano.) Volební a jednací řád je schválený velkým senátem, proto platí, proto je pro nás závazný a není o něm nejmenších pochyb. Zákon rozhodně nám nenakazuje, že nemůžeme volit každého člena zvlášť, protože my volíme disciplinární komisi, čímž volíme i její členy.

Šlegr: Děkuji. Má někdo další legislativní poznámku? Než budou připraveny hlasovací lístky, tak navrhuji přejít k dalšímu bodu.

Řečník: Jediná možnost je podat žalobu ke správnímu soudu, aby zrušil toto ustanovení.

Řečník: Pokud založíme ten precedens, že hlasujeme jako o celku, pak se příští děkan vystavuje velkému nebezpečí, že mu kvůli několika kontroverzním osobám bude zamítnuta celá vědecká rada. Takže bych s ohledem na budoucnost zvážil, jestli trváš na hlasování...

Řečník: Já na tom netrvám. To byl dotaz.

Šlegr: Je to podstatně formálnější věc, než schvalování našich komisí senátu.

Řečník: My nesmíme hlasovat v rozporu se zákonem, ale ani v rozporu s volebním a jednacím řádem. Toto je jediná možnost, která vyhovuje oběma předpisům.

Hlasování o členech disciplinární komise:

Jméno	Pro	proti	neplatných	schválen(a)
Malinský	10	7	3	ne
Sedláček Miloš	19	1	1	ano
Bulř	20	0	1	ano
Vlačihová	20	0	0	ano
Kubr	20	0	0	ano
Dobiáš Pavel	19	0	1	ano
Tyml	19	1	1	ano
Komárek	19	0	1	ano
Čejka	20	0	1	ano
Dobiáš Martin	21	0	0	ano

10. Metodika pro rozdělování finančních prostředků

Šlegr: Nejdřív bych udělal slovo proděkanu Machovi, poté bych odcitoval mailem zasláné stanovisko exmluvčího ekonomické komise docenta Kašpara a potom bych poprosil dalšího pozorovatele v kometě Ing. Novotného o stanovisko.

Děkan Kučera: Podobně jako s metodikou pro nárokování ploch, tak metodika na rozdělování peněz vyžadovala už nutně úpravy, proto jsme k tomu přistoupili. Byla to práce obtížná, já jsem to očekával. Nevěděl jsem, jestli se nám to skutečně do konce roku podaří, ale snažili jsme se, stalo se, návrh je tady. Já bych chtěl říct, já ho považuji za dobrý, za sebe, proto ho také podávám v této formě. Děkuji členům komise ..., děkuji i členům EKASU, kteří s nimi na tom spolupracovali, i všem dalším, kteří přispěli k tomu, že návrh takovéto metodiky máme.

Chtěl jsem jenom upozornit na jeden jediný aspekt. Já jsem ji podal bez určení data trvání. Tím vám dávám možnost, abyste rozhodli sami, jestli chcete, aby ta metodika platila rok nebo dva roky nebo jiný počet let, nebo aby platila na dobu neurčitou. Nebo aby část platila na určitou dobu a část na dobu neurčitou. To je důvod, proč jsem ji podal takto bez určení data. Děkuji.

Proděkan Mach: Teď máme počítané prostředky na katedry. To znamená, podle počtu učitelů a cvičení se počítá, jaký je průměr ...je v semestru v daném předmětu. A samozřejmě, aby všichni netvrdili, že na všech předmětech... učitelích, tak zde má pravomoc pan děkan, který má právo korigovat to vykazování aktivity učitelů. ... Nová metodika akceptuje anketu... Původní představa byla poněkud měkkí... (Řečník stojí při předvádění prezentace daleko od mikrofonu, nerekonstruovatelné.)

Šlegr: Díky za prezentaci. Opět otevírám diskusi. Budu tlumočit stanovisko docenta Kašpara. Píše: Společnou schůzi EKASu a Komety řídil proděkan Mach. Ten rovněž slíbit dodat zápis, ten jsem však ještě neobdržel. Připojuji alespoň svůj komentář. Obě trochu prořídlé komise se shodly v závěru, ne jednomyslně, ale s převahou, že návrhy předložené EKASem jsou akceptovatelné, v závorce: započítávání ankety, odstranění problematických pevných koeficientů u laboratorní a počítačové výuky. Oba tyto hlavní body byly přesně zapracovány do předložené metodiky. Dále na doporučení Kyncla obě komise souhlasily s omezením celé metodiky na jeden rok. To se v předloženém materiálu objevilo jen ve formě, citace: každoroční revize koeficientů KA. Osobně se domnívám, že je to moudřejší a chápu, že pan děkan, jako již jednou, což mu někteří nemohou zapomenout, nechtěl předložit dokument s platností omezenou na rok.

Šlegr: Díky. Teď bych poprosil o stanovisko druhého pozorovatele na kometě Ing. Novotného.

M. Novotný: Takhle. Sporné partie. Já nevím, jestli sporná třeba nebude celá metodika. I když jsme na té metodice pracovali půl roku, celkem asi 13 zasedání komety, tak si nejsem úplně jistý, jestli tam třeba nejsou nějaké skryté závady. Proto si myslím, že by bylo dobré, kdybychom sami sebe potrestali tím, že se do té metodiky dá ustanovení, že metodika platí jenom jeden rok. Čili to se dá velmi jednoduše přeformulovat, že metodika nabývá platnosti 1. ledna a pozbývá platnosti 31. prosince 2006. A do roka bychom se sešli znovu a zhodnotili, co je tam blbě. Já bohužel už jsem do toho ponořený tolik, že tam nevidím zvenčí ty věci, které tam potenciálně mohou být sporné a za rok budeme moudřejší. Čili bylo by to opatrnější. Konec konců by to bylo i vyhovění tomu, co jednou mi i osobně řekl přímo pan děkan, že se bojí toho, aby nastaly nějaké příliš velké zvraty a skoky. A já právě proto, že nechci, aby nastal takovýto skok, tak si myslím, že by bylo dobré, abychom té metodice věnovali více času v tom smyslu, že se jí my jako senát budeme za rok znovu zabývat. Čili aby tady byla nějaká metodika na věky věkův, to jsou věci, kterých já se bojím osobně. Proto bych byl rád, aby tam bylo explicitně řečeno, že opravdu platí jenom jeden rok.

Pak já nevím, jak si mám vysvětlit to s těmi pozměňovacími návrhy. Jestliže ano, já bych několik pozměňovacích návrhů měl. V některých případech to jsou drobné změny, v některých případech jsme na komisi kometa na některé věci zapomněli. Například v této metodice je, a to vzešlo z posledního zasedání komety a EKASu, je zapracován návrh Ing. Šafránka, který já osobně považuji za velmi, velmi šťastný. Je to na straně čtyři v horní půlce, jestli tam můžeš, Petře, nalistovat, a sice tam je, jakým způsobem se započítá – týká se to započítávání ankety. A je tam řečeno, že jestliže některé předměty nejsou hodnoceny – tady přímo za tím 3.2.1.1 – jestliže některý předmět není hodnocen, tak jakým způsobem se mu má přiřadit koeficient jako za anketu. A je tam explicitně řečeno, že se pro výpočet pedagogického výkonu za cvičení nebo za přednášky, bude použito vypočtených hodnot koeficientu pedagogické náročnosti...Pardon. Předmětům, které nebudou v anketě hodnoceny z důvodu malého počtu studentů na předmětu či malého počtu hodnotících studentů, bude přiřazen koeficient ankety vypočtený jako vážený průměr koeficientů ankety hodnocených předmětů katedry. To znamená, když má katedra nějaký předmět, který není hodnocen, tak koeficient tohoto předmětu se spočítá jak průměr koeficientů ostatních předmětů vyučovaných tou katedrou. Čili já dostanu tolik peněz jako činní moji kolegové na katedře. My jsme měli původní návrh, že by to byla průměrná známka nebo průměrný koeficient za fakultu, ale pan Ing. Šafránek přišel s výborným nápadem, že by to mohl být průměrný koeficient za katedru, a já, když moji kolegové budou učit blbě, tak já jim vynadám, že jsem dostal málo peněz za svůj skvělý předmět, protože oni učili hloupě.

Já jsem si uvědomil, že tohle naráží na jednu věc, a sice, jak spočítat průměrný koeficient fakulty tělocviku. Takže tahle věc tam chybí a to je potřeba tam nějakým způsobem doplnit. Zřejmě by se mohl katedře tělocviku přiřadit průměrný koeficient fakulty.

Řečník: My jsme hodnoceni špatně.

Řečník: Ale jde o mzdy.

M. Novotný: Právě, takže se jedná o to, kolik peněz dostane katedra tělocviku na mzdy za výuku, protože předměty katedry tělocviku v anketě hodnoceny tuším nejsou. To je potřeba tam, podle mého názoru, zapracovat.

Já tě poprosím, Petře [Šlegr], jestli bys mohl najet na stránku 9/13 a na této stránce 9/13 tady jsou vyjmenovány jednotlivé otázky, které jsou v té anketě a jsou přiřazeny váhy jednotlivým otázkám. Vidíte, že váhy jsou binární – mají hodnotu nula nebo jedna, to znamená: otázka se započítává nebo se nezapočítává. Jsou tam některé body, se kterými já jsem si nevěděl rady. Když se stanovovaly tyto váhy, já jsem u toho nebyl přítomen, protože jsem byl v té době v zahraničí. Omlouvám se za to, třikrát jsem zapomněl tuto věc otevřít na zasedání komety, čili je to moje chyba. Čili jestliže by nebyla možnost pozměňovacích návrhů, tak bych to ani tady neotevíral, protože jsem na to třikrát zapomněl. Ale byla-li by ta možnost pozměňovacích návrhů, pak bych navrhnul, aby se některé váhy upravily. Například v oddílu přednášejících, druhá otázka zní: Měl odborné znalosti? A jak vidíte, tak tam je přiřazena váha nula, což já se osobně domnívám, že bychom měli započítat tu znalost.

Konec konců, já když jsem se koukal namátkově na hodnocení některých přednášejících, tak jsem zjistil, že v řadě případů, a zejména v případech těch špatně hodnocených přednášejících, toto je jejich nejlepší známka. Čili když bychom škrtnli tuto nejlepší známku, tak budou hodnoceni ještě hůře a dostanou ještě méně peněz. Čili tímto třeba budeme poškozovat ty lidi, kteří jsou považováni studenty za odborníky, ale studentům vadí, že jim své odborné znalosti nejsou schopni předat. To samé samozřejmě platí u toho druhého přednášejícího a mimochodem, když se podíváte do oddílu „cvičící“, Petře, prosím tě, sjeď dolů, tak tam je podobná otázka – Měl odborné znalosti potřebné ke cvičení? A tato otázka je započtena do té ankety. Nerozumím tomu, proč přednášející započten není a cvičící započten je.

A pak tam jsou další věci, na to mě upozornil mail doktora Olšáka, například v případě „zkouška a zkoušející“, jestli zkoušející měl přiměřené nároky. Tato otázka je započítána. Možná podle toho, co napsal Petr Olšák, já bych nebyl proti, kdyby tam byl koeficient nula. Ty jsi, Petře, psal, že tam je návod vyloženě na to, že měl přiměřené nároky a návod zněl: ne, byly přehnaně vysoké. Čili pak dotyčný, který je považován za velmi přísného přednášejícího, měl známku horší nežli ten, který byl měkkota. Z tohoto hlediska je to zřejmě asi také hodnocení trochu neobjektivní.

To je asi všechno. A pak tam jsou některé drobnosti v textu na lehké úpravy toho textu, ale toto jsou ty zásadní, nejdůležitější věci. Já bych to ještě jednou zopakoval: Jaký koeficient bude mít katedra tělocviku...

Čili pak dotyčný, který je považován za velmi přísného přednášejícího, měl známku horší nežli ten, který byl měkkota. Z tohoto hlediska je to zřejmě asi také hodnocení trochu neobjektivní.

To je asi všechno. A pak tam jsou některé drobnosti v textu na lehké úpravy toho textu, ale toto jsou ty zásadní, nejdůležitější věci. Já bych to ještě jednou zopakoval: Jaký koeficient bude mít katedra tělocviku...

M. Novotný: Čili ty tři zásadní věci jsou, ještě jednou opakují: Omezit platnost metodiky na rok, to za prvé, za druhé, rozmyslet, jaký koeficient bude mít katedra tělocviku, a za třetí, zamyslet se nad touto tabulkou, jestli je správně, aby tam měly ty známky koeficient jedna nebo nula. To je z mého pohledu, já do toho víc nevidím.

Proděkan Müller: Dlouhou dobu se diskutuje o tom, jak anketa má být započítána do peněz... třeba tento soubor otázek patří mezi ně. Těm bylo věnováno minimum pozornosti. Já si myslím, že je potřeba velice brzo mít pravidla, metodiku, do které se dostanou započítatelné body pro jednotlivé předměty. Je jasné, že tyto body pro jednotlivé předměty budou ovlivněny anketou, výsledky nebo známkami z ankety a myslím si, že teď by se mělo – a to by mělo být brzo schváleno, protože pokud se podle té metodiky mají rozdělovat peníze, tak je, za prvé, pět minut po dvanácté, protože toto všechno znamená upravit KOS a nad tím KOSEM ještě vybudovat ... současné, ale i budoucí tabulky, které proděkan má každý rok ... připravovat a vycházely z podstatně méně .. dat než teď. Má-li tohle být v březnu, tak je potřeba ihned začít pracovat na programové podpoře.

Od toho se dá oddělit to, jak má anketa vypadat. To, jak je hodnověrná, jestli konkrétní otázka má mít váhu nula nebo jedna, nebo jestli opravdu by bylo lepší tam dát nějaké jiné otázky. Toto byly otázky, které byly použity v loňském roce a myslím si, že by se teď mohla sejít komise, která jaksí posoudí a která se bude zabývat hodnověrností jednak té ankety, jednak tedy souborem otázek a nakonec i tím způsobem výpočtu známky za jednotlivé předměty. Zařazovat tam ty učitele, kteří jsou hodnoceni... nebo dávat tam nějaké limity... nějaká diskuse, nemyslím, že to musí být na tomto senátu, měla by se dát dohromady nějaká skupina, která, dejme tomu, do měsíce připraví to, jak má vypadat soubor otázek a konkrétní přesný algoritmus výpočtu té známky. Já proto navrhuji přílohu jedna, včetně této tabulky, z té současné metodiky vypustit, v případě v té metodice se na ni nějak odvolat s tím, že bude předložena senátu do nějakého termínu.

P. Olšák: Já tomu nějak nerozumím. ... otázky, které proběhly, na které studenti odpovídali a podle těchto výsledků příští rok by se měly na katedry peníze počítat... To by byla reakce. A ještě jsem měl další dvě věci. Vítám velmi, že se tam na té komisi, kde jsem bohužel nemohl být, došlo k většinovému názoru, že by to mohlo být jenom na rok, v takovém případě ... formulace, jako že KH se počítá pro tento rok... příští rok jinak. ... (nesrozumitelné).

P. Habala: Já to mám trochu delší, chci se ctěným senátorům omluvit, já budu mít vlastně tři příspěvky v jednom.

První příspěvek je technická poznámka. Opět budu chtít změnit návrh o těch členech. Prezentace. Já jsem se za účelem této prezentace naučil vytvářet věci v PowerPointu, abych byl moderní. Ještě kravatu a můžu dělat manažera. Zásadní vzoreček je v příloze jedna 1T1/1, kterým se počítá známka předmětu. Tak když se podíváte do jmenovatele, tak tam vidíte T krát sumička... Tento vzoreček je špatně, protože předpokládá, že každý student odpoví přesně na všechny otázky. Kdyby tento vzoreček opravdu fungoval a já byl tady studentem, tak se domluvím se stejně stělenými kamarády z kruhu a hlasujeme tak, aby výsledná známka byla 0,2, což asi není pro známku z rozsahu 1-5 zrovna typické. Takže správný vzoreček má vypadat takto. Já si myslím, že pokud budeme dneska hlasovat o jakýchkoliv návrzích, tak tam musí být tato úprava.

M. Novotný: Já jsem na to několikrát upozorňoval, poněvadž předtím tam byl ještě jiný špatný vzorec. Správně to měl napsané pan docent Müller. Bohužel jeho návrh nebyl přeložen 1:1, ale do nějakého úplně jiného vzorce.

P. Habala: Za druhé se přimlouvám za změny v jedničkách a nulách, které tady navrhoval kolega, protože mě to také zarazilo, že odborná připravenost přednášejícího nebo cvičícího nemá vliv na jeho hodnocení. Ale stejně chci předeslat, že toto je takový problém, ty otázky, že se k nim vrátím až na konci. Tím končí má první věc – technická část.

Ve druhé části bych se rád pobavil o anketě a v této části bych rád apeloval na senátory, aby se také trochu rozhlédli šířeji a ukáží vám proč.

Co se týče metodiky, my jsme dostali velice zajímavý návrh, který se asi od měsíc starého návrhu liší tím, že anketa, její váha byla zvýšena několikanásobně. Alespoň poslední návrh, který jsem měl před tímto, obsahoval tzv. slabou roli ankety a tady máme tzv. silnou roli ankety. Abyste měli představu, kdyby se stal zázrak a studenti hlasovali všichni, tak tato anketa má váhu 400 procent, jak tam je předložena, čili znamená to, že až zpětinásobí peníze přidělené katedře.

Proč je to zajímavé? Protože jsou dva druhy nástrojů – máte jemné nástroje, máte hrubé nástroje. Neznamená to, že ty hrubé nejsou užitečné, ale prostě se musí používat jinak. Jestliže máte sbíječku a vrtačku, obě dvě vrtají, ale na chodník použijete sbíječku a na zuby použijete ruční vrtačku zubní. Nebudete používat sbíječku na zuby. To by nedopadlo nejlépe. My se teď musíme zamyslet, jakou anketu potřebujeme, pokud ji chceme mít v metodice. Tím, že tam ta anketa má velice silnou váhu, tak my potřebujeme mít jemný nástroj, protože jestliže metodika zahrnuje anketu s váhou 400 procent, tak změna v hodnocení učitele o 0,1 zvýší výrazně, změní výrazně peníze, které jdou na katedru za dotyčný předmět. Čili je opravdu anketa tímto jemným nástrojem, aby byla správně na jedno desetinné místo.

Já jsem se nad touto otázkou zamyslel a odpověď zní jednoznačně: není. Anketa má čtyři problémy a všechny tyto problémy ukazují, že jemným nástrojem rozhodně není a také být nemůže. Chybějící data, o tom už dneska byla řeč. Jestliže někdo není hodnocen, tak prostě nevíme, podle čeho mu vyplatit peníze. Uznávám, že ten geniální návrh vyplácet průměr katedry některé problémy zahladí. Ale jakmile pro katedru hodnocení nemáme, tak to je prostě totální průšvih. Přidělovat průměr, to se sice tváří, že to je statisticky odůvodněno, ale ve skutečnosti to odůvodněno není,

protože průměr ve statistice funguje stejně, jestliže to používáte na stejnou veličinu, která byla měřena. Čili jestliže chcete z průměru jiných kateder hodnotit určitou katedru, tak to je asi takové, jako kdybyste chtěl odhadnout výšku trávy tím, že změříte všechna zvířata od žirafy po blechu a pak to zprůměrujete. To prostě je zcela náhodné číslo, které se sice tváří vědecky, jako že je to průměr, ale stejně tak dobře tam můžete dát pí nebo E nebo cokoliv chcete, odmocninu ze dvou. Bude to mít tutěž váhu, bude to mít totéž odůvodnění. Chybějící data jsou problém.

Mimochodem. U některých kateder jako tělocvik je to problém zásadní, u jiných kateder je to spíše problém studentské účasti. Čili ad číslo jedna. Pokud studenti o anketu projeví zájem, tak číslo jedna nebude až takový problém, pokud se podaří vyřešit tělocvik. Na tom budeme muset zapracovat. Zrušíme ho, místo toho zakážeme studentům používat hromadnou dopravu a budou z Karláku sem běhat a vyjde to nastejno. Ale to uvidíme.

Druhý problém je nízká statistická spolehlivost ankety při nízké účasti. Já jsem na toto téma rozeslal drobný statistický rozbor, který vzbudil docela zajímavé reakce, které mě, musím přiznat, trochu zarazily, dokonce i zamrzely, nicméně byla jedna námitka, která byla oprávněná od kolegy Olšáka, že vlastně student neodpovídá na jednu otázku, ale na více. Já jsem si udělal drobný rozbor, nevím, jestli ho tady mám, ano mám ho tady. Pokud si představíte třídu o pětadvaceti lidech, kde každý odpoví na pět otázek, tak při účasti 20 procent každý třetí výsledek bude mimo o 0,2. A pokud máme silnou roli ankety v metodice, tak to znamená dost velkou změnu peněz. A tady vidíte, že každá třetí třída při dvacetiprocentní účasti je de facto hodnocena na základě něčeho, co přiletí ze vzduchu.

Tento výsledek je dokonce příliš optimistický v tom, že předpokládá, že studenti budou na každou otázku odpovídat zcela nezávisle. Ve skutečnosti, a k tomu se ještě dostanu, existuje rozsáhlý výzkum, který ukazuje, že tomu tak není. Takže ve skutečnosti je ta pravděpodobnost o to ještě horší, ale k tomu se chci dostat.

Než se dostanu k třetímu bodu, rád bych řekl jednu věc. Já jsem se zamyslel, proč ten můj „post“ na naší konferenci vzbudil takové reakce. Protože to, že jsou statistické problémy, které jsou zcela závislé na jiných faktorech, o tom se už mluvilo někdy v květnu, v červnu. A pak jsem si uvědomil, že to byl podstatný zlom v diskusi. My, když jsme se zatím bavili o metodice, tak jsme všichni jen mávali rukama a mluvili jsme o pocitech. Někdo má pocit, že metodika funguje, někdo má pocit, že nefunguje a v okamžiku, kdy zastáváte určitý názor a váš oponent má pocit, tak prostě můžete říct: no, tak má pocit. Já jsem udělal takový podtrh. Já jsem dal čísla. A v tom okamžiku vy buď můžete na těch číslech hledat chybu, anebo je musíte akceptovat a vyrovnat se s tím, co říkají. A v okamžiku, kdy se vám nelíbí, co čísla říkají, tak existuje jednoduchá metoda: Z toho, kdo ta čísla přinesl, uděláte nepřátele lidu, přísluhovače starých pořádků, a tím pádem ta čísla jsou jakoby irelevantní. A přesně to se mi stalo. Jestli si pamatujete, jestli jste četli ten email, přesně takhle jsem byl nálepkován, a tím pádem jako kdybych nebyl.

Takže já si myslím, že to je nejlepší důkaz toho, že ta čísla nejsou úplně mimo. Neříkám, že jsou dobře. Jsou tam vlivy, které jsem nebyl schopen postihnout, ale jestliže jsem byl takto nálepkován, tak to je možná nejlepší svědectví, že na tom něco bude. A já jsem se rozhodl, když jsem si připravoval toto povídání, že zkusím udělat podobný podtrh i v dalších věcech. Já jsem se podíval po světě. Ve Spojených státech se ankety dělají 40 let a posledních 30 let se velice výrazně zkoumají. Velice výrazně – existuje přes 3000 vědeckých publikací, které se snaží odpovědět na otázku, co jsou to ankety, jak se na ně dá spolehnout, jak vypadá dobrá anketa, jak vypadá špatná anketa a já jsem trochu zabrousil. Neměl jsem bohužel čas, měl jsem na to asi dva dny, navíc jsem byl nemocný. Nicméně jsem objevil zajímavé věci.

Například – existuje korelace mezi tím, co se studenti naučí a tím, jak hodnotí učitele v anketě. Úplně v těch nejlepších případech je ta korelace 0,43. Skalní zastánci ankety zajásají a řeknou, no vidíte, že studenti vědí, o čem mluví. Skalní odpůrci ankety řeknou: 0,43, to je sice mírný vztah, ale je to naprosto neprůkazné. Já vám ukážu támhle ten graf. Kdyby studenti opravdu hodnotili, co se naučili, tak ty tečky by musely být na té přímce. Tento graf je mimochodem vzat ze studie, která silně podporovala ankety a ukazuje, jak to bylo ve skutečnosti. Skalní odpůrci ankety ji na základě tohoto chtějí víceméně zrušit. Já jsem realista. Já říkám, anketa je úžasná věc a nějaký vztah tu je. A korelace 0,43, to zase není málo. Ale jasně to ukazuje, že anketa je nástroj hrubý. Jestliže chcete profesory rozložit do třídy: hodně dobrý, trochu lepší, průměrný, trochu horší a ten nejhorší, tak tahle korelace je víceméně rozumná. Pak se na to můžete spolehnout. Jenže v anketě se to používá jako nástroj jemný,

kde záleží na každé desetině. A v tom okamžiku tady ten výsledek jasně říká, že anketa není ten správný nástroj. On prostě neumí měřit jinde.

Zajímavá otázka teď je, co je ta zbývající korelace, protože kdyby studenti opravdu uměli hodnotit, kolik se naučili, tak by tam bylo okolo jedničky. Jsou různé vlivy. Jeden vliv, který je výrazný, je, jak moc studentům bylo dobře na té přednášce. Já tomu osobně říkám, že studenti hodnotí, jaký je přednášející šašek, a proto mám také dobré hodnocení. Já se za to nestydím, že jsem šašek a já si dokonce myslím, kdyby spousta seriózních lidí byla víc šašky, tak ten svět vypadá líp, ale to je moje osobní představa.

Teď je otázka, jestli to, že se studentům líbí na přednášce, jim pomáhá v učení nebo ne. A to je dobrá otázka. A jestliže chceme s anketou seriózně pracovat, tak si ji musíme položit a zeptat se: Záleží nám víc na tom, aby se studenti prostě bavili, anebo taky na tom, aby se něco naučili. Zase, jestliže anketu používáme jako hrubý nástroj, tak nás to až tak pálit nemusí. Jestliže chceme měřit na desetiny, velice podstatná otázka.

Další vlivy, které se tam objevují, kromě toho, jak se studenti baví, už jsou velice výrazné, protože silně ovlivňují hodnocení, aniž by pro to ten profesor mohl cokoli dělat. Toto jsou výsledky, na kterých se většina amerických studií shodla, které se tímto zabývaly. Spousta studií se totiž ptala: Nejsou náhodou výsledky ovlivněny třeba tím, jak starý profesor je, jestli je to muž nebo žena a ukázalo se, že ani ne. Za to se konzistentně ukazovaly tyto vlivy: obdržená známka. Čím lepší známku student dostane, tím výše hodnotí kurt a profesora. Teď je otázka, co to vlastně znamená. Spousta lidí říká, že to je přirozené. Student chodil k dobrému profesorovi, tak se dobře naučil, dostal dobrou známku. To je naprosto v pořádku, na tom není nic špatného. Jsou ale studie, které se toto snaží statisticky postihnout a ukazují, že je možné si koupit lepší hodnocení tím, že člověk změkne. Bohužel tady ty výsledky nejsou zcela průkazné, ale naznačuje to, že tady není úplně jasné, co se děje. Ale já to spíš dávám jenom pro úplnost. Zatím toto není hlavní problém.

Velká výrazná korelace – velikost třídy. Čím větší třídy, tím horší známka. Typ hodiny – přednášky jsou mnohem těžší než cvičení, aby dostal člověk dobré hodnocení. A to jsou prostě vlivy, které jsou potvrzeny ve studiích, které se dívaly třeba na deset tisíc anket za x let zpátky po celých Spojených státech. To není něco, že si někdo něco spočítal v Excelu z jedné třídy. Ročník, který je učen, ovlivňuje anketu také, i když ne tak výrazně. Čím vyšší ročník, tím snazší je vyjít vstříc studentům. Zajímavé je, že je rozdíl v oboru. Humanitní obory jsou konzistentně hodnoceny lépe než vědy – protože vědy jsou těžké, tak je těžké je dobře učit.

Motivace studentů, to znamená rozdíl mezi povinným/výběrovým kurzem. Velice důležitý faktor při hodnocení. Opět přednášející nemá možnost toto ovlivnit. Velice výrazný faktor – očekávání. Jestliže student celý prvák slyšel, že někdo je pes, ve druháku toho člověka dostane, tam mu dá hodnocení, že je pes. To se ukázalo jasně a je to zcela přirozené.

Většina z těchto věcí pro vás asi není nová, protože jsme o nich mluvili, ale také jsme zatím jenom mávali rukama a měli pocity. Tady toto jsou výsledky, které jsou relativně dobře ověřeny z vědeckých publikací. Já jsem se schválně zkusil podívat, jak to dopadlo s naší loňskou anketou ve světle těchto věcí, jestli se to tam projevilo nebo ne. Podíval jsem se na Top 30. Mezi nejlepšími 30 hodnocenými je 12 jazykářů, kteří mají cvičení, nepřednáší. Já bych tam dokonce chtěl mít půlku, ale to bych musel říci, že jazyk C a jazyk SQL je také jazyk, ale to byste mi asi nesežrali... Pak jsem si řekl: Kolik z těchto top 30 jsou přednášející? Takhle se mi to smršlo! Na třetím místě pan Slámečka. Upřímně řečeno, na jeho přednášku bych rád zašel. To je teolog, který přednáší etiku. Ale jinak ostatní jsou už lidé, kteří přednáší věci, které řekněme jsou náplní FELu a do dvacítky se z nich nedostal nikdo.

Další zajímavá věc. Každý z těchto lidí, kteří tam jsou, zároveň přednáší a cvičí tentýž předmět, to znamená, mají stejnou kompetenci a pravděpodobně asi taky to dělají stejně dobře. Já jsem si schválně spočítal známky – rozdíl mezi přednáškou a cvičením. Vidíte, že je docela výrazný. Jestliže záleží na každé desetině, což v předkládané metodice záleží na každé desetině. Mohl by být ještě výraznější, ale nemůže. Já vám vysvětlím proč. Tito lidé jsou z Top 30. To znamená, že jejich celková známka je blízka jedničce. A jestliže máte celkovou známku blízko jedničce a ona se skládá ze dvou podzámek, tak se prostě nemůžou rozejít, jinak by ten člověk nebyl v Top 30. Já jsem si schválně zvolil náhodně kolegu, který byl kolem stého místa nebo tak nějak. Tady je rozdíl mezi jeho přednáškou a cvičením. Je to člověk, já ho znám, je snaživý, dělá, co může, napsal skripta, která jsou

asi první skripta na FELu, která jsou dobrá pro studenty a studenti to ocenili v komentářích, ale prostě když přednáší, tak má mnohem těžší situaci, než když cvičí. To bude asi všechno k této trojce.

Lidi se rádi schovávají za citáty. Upřímně řečeno, já to nemám rád, protože to znamená, když člověk někoho cituje, že našel jednoho dalšího blázna, který má stejný názor. Nicméně bývá to zvykem, tak já jsem neodolal. Pan Teal (?) je člověk, který založil svou kariéru na studentských hodnoceních. Je to vedoucí, ředitel studentského hodnotícího centra na jedné z větších amerických univerzit, má bůhví kolik publikací, je to velký zastánce, a ten říká – já to zhruba rychle přeložím: Bylo by vysoce nefér porovnávat hodnocení zkušeného profesora, který učí magisterské studenty ve třídě o velikosti 10 s hodnocením nového člověka, který učí vstupní kurz se 300 studenty. A to říká člověk, který prosím prosazuje ankety. Metodika tak, jak je předložena, dělá přesně toto – porovnává a rozděluje podle toho peníze.

Další zajímavá věc a tu bychom si měli teď hodně dobře rozmyslet. Napsal velice zajímavý článek, který se jmenuje – zhruba parafrázuji – vyvracení mýtů o studentských hodnoceních, kde vlastně rozebírá nejčastější argumenty lidí, kteří jsou proti studentským hodnocením a ukazuje, kde jsou špatně. A cituji: Velká část kritiky proti studentským hodnocením je spíše problémem toho, jak se s ní pracuje a jak se zneužívá než z toho, co vlastně to studentské hodnocení dělá. To je přesně to, o čem tady mluvíme, protože myslím, že jsem ukázal jasně, že anketa je nástroj hrubý. Jestliže my ji použijeme jako nástroj jemný, tak nejenže děláme chybu z metodického hlediska, a já třeba s tím mám problémy i morální, já prostě nechci lidem sahat na peníze v závislosti na něčem, co je z velké části náhodné, ale také zároveň ztěžujeme práci anketě samotné. Jestliže chceme, aby anketa se tady uchytila, musíme získat studenty a musíme také získat pedagogy, aby i oni ji vzali za svou, aby ji dokázali využívat k vlastnímu zlepšení. Jestliže začneme tím, že anketu takhle zneužijeme, tak si vyrobíme nepřátele. Zcela zbytečně, podle mého názoru. Jdeme dál.

Já proto navrhuji hlasování. Ne o jedné metodice, ale o třech, aby každý mohl říct, čemu dává přednost. První, to je verze „silná anketa“ předložená Kometou. Druhá verze, pokud někdo chce „žádná anketa“. S anketou jsou takové problémy – možná zkusme nejdřív zkusit ještě jeden rok, anketu vylepšit, pak ji použít. Třetí návrh je „slabá anketa“. To je návrh kompromisní. Je hodně podobný tomu, který dala kometa naposledy. Já vám k němu schválně něco řeknu. Já vám ukáži, jak tento vzoreček dopadne při různých úrovních studentské účasti.

V okamžiku, kdy by studenti hlasovali všichni, tak ovlivní financování jedné katedry až o 40 procent. Uvažme, že s touto anketou jsou problémy, které ani stoprocentní účast neudělá, neupraví. Například vlivy, a jsou to vlivy, které se na různých katedrách budou projevovat různě. Některé katedry více přednáší, některé více cvičí. Některé jsou spíše pro prváky, některé spíše pro čtvrtáky. Jestliže anketa měří nerovně, je to nefér. Stoprocentní účast ankety ale zároveň znamená, že studenti ji vzali za svou, že jejich názor se dá vzít za, řekněme, relativně odůvodněný, a proto těch 40 procent mi nevadí, i když třeba osobně bych byl ještě opatrnější, ale já chci vyjít vstříc lidem.

Pokud se studenti budou účastnit v 70 procentech, a to je myslím realistické číslo, ke kterému bychom se měli snažit směřovat, dostaneme ovlivnění financí o 20 procent, což je hodnota, kterou tady podporoval kolega Dobeš. Takže tímto mu vycházím vstříc. Stačí získat studenty pro anketu.

Jestliže bude hlasovat 20 procent studentů, což znamená, že na to kašlou, tak to ovlivní finance o 1,6 procent, protože taková anketa je v zásadě symbolická. Její vypovídací hodnota je velice nízká. Ať tedy ovlivní, ale ať to moc nebolí v nespravedlivosti. Já tento návrh považuji za rozumný kompromis mezi těmi, kdo anketu chtějí, ale chtějí být opatrní a mezi těmi, kdo ji tam chtějí opravdu a prostě je jim jedno, jak tam bude, hlavně aby tam byla. Každopádně si to všichni rozmyslete.

Já bych tímto v zásadě skončil. Možná bych ještě přinesl několik drobných zamyšlení. Jsou tři důvody, proč si myslím, že byste měli hlasovat pro tuto slabou anketu a ne pro silnou. První je věc osobní zodpovědnosti. Jestliže lidem saham na peníze, tak se to snažím dělat pokud možno rozumně. Druhá věc, druhý důvod je, že my chceme anketu jaksi prodat lidem a prodávat ji musíme rozumně. Anketa je hrubý nástroj, pojďme ji použít hrubým způsobem. Pokářejme ty nejhorší a hlavně nenechme to při tom, zkusme také vymyslet mechanismy, kterými jim pomůžeme. Ne každý člověk, který má špatné hodnocení proto, že chce. Někteří by chtěli lépe, neví jak. Pojďme jim pomoci.

Třetí důvod, o kterém chci mluvit, je tento. Často se tady slyší o různých temných silách, které pikolují proti senátu. Já si myslím, že jestliže schválíme předložený návrh komety, tak už ani žádné temné síly potřebovat nebudeme, my si vystačíme sami.

Čtvrtý důvod – buďme opatrní. Minulý senát udělal také v dobré vůli jednu malou změnu. Zavedl, že katedry, které vyhazují studenty, budou finančně postihovány. Výsledek naprosto jednoznačný. Další snížení úrovně. Proč by katedra vyhazovala, když za to ztrácí peníze. Čili rozmysleme si dobře, co děláme s penězi. Peníze jsou velice mocný nástroj.

Toto už se týká mého posledního tématu, přecházím ke třetí části svého povídání. Toto je opět jeden z velkých zastánců ankety, který zpracoval metastudii, která se týkala asi tisíce různých publikací a snažila se z toho udělat nějaký rozumný závěr. Všiml si zajímavé věci. Zhruba cituji: Na každé dva tucty studií, které anketu ukazují jako dobrou, existuje tucet studií, které ukazují, že je k ničemu. On se na ty studie podíval a dospěl k tomuto názoru, že pokud se ty ankety neudělají pečlivě, on tady dokonce volá po profesionálech, ale snad to zvládneme i bez nich, a přímo říká – klasifikuje případ anket, které jsou dělané studenty a učiteli. Takové ankety jsou tak málo spolehlivé, že jejich nízká spolehlivost může zrušit jakoukoliv zpětnou vazbu, kterou má.

To znamená, a to je moje třetí část, my bychom se měli velice vážně na to teď vrhnout, jestliže ji chceme používat, zvláště pokud ji chceme do metodiky třebaš v té slabé formě.

První věc – otázky. Existují rozsáhlé studie, které hodnotí, jak které otázky souvisí s celkovým výkonem v předmětu, s jeho kvalitou a podobné věci. Například jsou známky sumativní či známky formativní. Pro hodnocení, tak jak ho máme v metodice, bychom potřebovali známky sumativní, ale ty otázky, které se řeší, jsou formativní, to znamená nevhodné. Já jsem před 14 dny na senátní konferenci navrhl přidat otázku a minulý týden jsem se dozvěděl, že tato otázka je nejlepší z hlediska hodnocení kurzu. My ji tam ale nemáme, my tam máme otázky, které mají zhruba dvakrát nižší korelaci.

Já si myslím, že je na čase udělat speciální jednotku, která se na to tvrdě vrhne. Možná by mohla začít tím, že... Spojených států věci, které už existují. Proč vymyšlet něco, co máme, že jo? Existuje několik tisíc studií, které opravdu přesně zkoumají, co která otázka řeší, jak která anketa, jak ji zlepšit. Jak udělat anketu lepší. Já si myslím, to by byl i náš cíl pro další rok. Měli bychom se na to vrhnout. Pokud opravdu k takovéto komisi nebo k takovéto otázce dojde a budu nominován, tak práci rád přijmu, protože já si myslím, že na tom záleží, aby ta anketa k něčemu byla.

Oháněl jsem se tady citáty. Končím, poslední dva citátky. Tohle ... od Teala, velkého zastánce: To, že budeme pouze hodnotit učitele, nám nikdy nedá dobrý program, jak zlepšit výuku. A on pak jde dál takový Veselý, který trošku parafrázuje, protože angličtina má trošku jiný slovosled: Jestliže si vezmeme vedení, které pouze udělá program odměn a postihů založených na anketách, ale nenabídne žádný komplementární program ke zlepšení, tak on říká, že označit takové vedení za primitivní je ještě příliš laskavé slovo.

Čili nesoustředíme se jenom na anketu, ta vlastně není až tak důležitá. Mnohem důležitější podle mého názoru je, udělat celkový široký program a znovu upozornuji tady na Naďu [Němcovou], která už půl roku marně volá po tom, aby se něco dělalo s pedagogickým vzděláváním.

Poslední citát, ten se mi strašně líbil, ale já s ním nesouhlasím, ale stejně ho ukážu. Opět od Teala. Nejhorší zneužití studentských hodnocení se staly na jedné univerzitě, kde děkan spočítal průměry na tři desetinná místa, srovnal podle toho profesory a pak to zveřejnil. Jako kdyby nám koukal přes rameno, že jo? Ale já s tím nesouhlasím, že je to chyba, upřímně řečeno. Ale líbilo se mi to, tak na tuhle veselou notu bych rád zakončil svůj předvolební projev. Děkuji.

Šlegr: Děkuji Petrovi Habalovi. (Potlesk.) Jenom bych rychle reagoval, Petře, na dvě věci. Jeden citát toho pana Teala, že nejde srovnávat výuku zkušeného učitele, který učí 10 magistrů a nového instruktora, který učí 300 studentů v základním kurzu. To je ale přece absolutní singularita. Proč by začátečnický instruktor probůh měl učit 300 studentů v základním kurzu. Nemělo by to být.

Za druhé, já jsem nepochopil, přiznám se, jak byla mailová válka v konferenci ohledně těch chyb, tak tam jsem na to chtěl reagovat také, ale neměl jsem čas. Ale říkat, že když je účast 20 procent, že chyba je 0,2, tak prostě to je, jako kdybys řekl, že při volbách do senátu je účast 30 procent...

Řečník: ... co nejvíce faktorů. Jestli ti ta vadí ten zkušený a počáteční, tak ... člověka, který učí páťáky deset a člověka, který učí prváky tři sta.

Druhá věc, co se týče tohoto. Chápu, žeš neměl čas. Tam jde o to, že ty, když děláš průzkum ve třídě, tak ta třída jako celek má nějaký názor. Já tomu budu teď říkat ve zkratce skutečné hodnocení učitele. Ale ty se ptáš jenom malého vzorku... Jedna z možností je, že si zvolíš toleranci, kterou jsi ochoten tolerovat...

M. Novotný: Já mám komentář k tomu, co řekl Petr (*Habala*). Já začnu od konce. Ty jsi řekl, že tam je to nebezpečné atd. To byl jeden z důvodů, proč chceme, aby byla tato metodika platná jeden

rok. Prosím, zásadně nesouhlasím s tím, že bychom měli teď tu metodiku odložit o rok a doplnit ji. To by bylo stejné, jako když pan děkan chtěl 20. dubna odkládat nový studijní program aplikovaná informatika, protože dostatečně nezapadá do konceptu studijních programů prováděných na této fakultě.

Čili návrh je takový, jaký je. Vliv ankety je poměrně slabý a já jsem pro to, abychom stanovili platnost jenom na jeden rok s tím, že za rok se tady sejdeme, zvážíme, co bylo dobře a co bylo špatně a příp. to předělali. A v průběhu roku se může samozřejmě pracovat na vylepšení studentské ankety a já jsem velmi pro.

A teď dvě zásadní věci. Petře, promiň, ale to, co jsi udělal tady, je manipulace s fakty. Ano, jako statistik jsi použil pravidlo, že nevěřím statistice, kterou jsem sám nezfalšoval. Ty jsi použil extrémní hodnoty. Ty jsi řekl, že váha ankety v té metodice je 400 procent. Ovšem 400 procent je to pouze extrémní případ. To je tehdy, pakliže bude účast v anketě 100 procent, což je nesmyslné číslo. Sto procent je totéž jako nekonečno. A pak jsi předpokládal, že nejlépe hodnocený předmět bude mít známku jedna a nejhůře hodnocený předmět bude mít známku pět. To jsou extrémní čísla. Prostě jsi použil pravidlo, které pregnantně vyjádřil G.B. Show – když si dám hlavu do trouby a nohy do lednice, tak je to v průměru také taková normální teplota. A předpokládej, že podle tohoto principu se budou rozdělovat peníze. Ale podle tohoto předmětu se nebudou rozdělovat peníze.

Za prvé, účast v anketě není sto procent, ale je jenom 25 procent. Za druhé. Nejlépe hodnocený předmět nemá známku jedna. Takhle, ani nejlépe hodnocený učitel nemá známku jedna, má o něco horší a ani nejhůře hodnocený učitel nemá známku pět, má o něco lepší – má 3,3. Za třetí, počítají se průměry z předmětu. To znamená, ty extrémy nebudou 1,063 až 3,3 a něco, ale budou někde mezi tím. Já to odhaduji, dovolím si tvrdit, kvalifikovaně podle – jestli jste připojeni na internet, prosím tě, najdi mi tam pořadí učitelů podle hodnocení. Tak odhaduji, že nejlépe hodnocený předmět bude mít známku 1,2 a nejhůře hodnocený předmět bude mít známku 2,5. A když to takto spočítáme a vložíme do těch vzorečků, tak zjistíme, že ten nejlépe hodnocený předmět dostane o 20 procent více peněz nežli nejhůře hodnocený předmět. To je výsledek, který vypadne z těch dat.

Ano, extrémní případ je, že by ten nejlépe hodnocený předmět teoreticky mohl dostat až o 400 procent více peněz nežli ten nejhůře hodnocený předmět, ovšem za předpokladu, že účast je sto procent a nejlepší předmět je jedna a nejhorší předmět je za pět. Ale to je prostě nesmysl statisticky. A ty jsi tímto způsobem tento statistický nesmysl použil v rámci své argumentace.

Za čtvrté. Peníze se přidělují na katedru jako celek. Čili peníze se podle té ankety nerozdělují ani jednotlivým učitelům, ani na jednotlivé předměty, ale katedře. A na každé katedře jsou dobří učitelé i špatní učitelé. Čili rozdíl v penězích pro nejlepší katedru a nejhorší katedru bude ještě menší nežli těch 20 procent. Bude to – jestli 5 procent, museli bychom to počítat, ale prostě ten rozdíl je zanedbatelný. Čili váha ankety není velká. Jednotlivé předměty se budou lišit o 20 procent, nikoliv o 400 procent, a tím pádem jednotlivé katedry se budou lišit ve svých penězích maximálně o nějaká procenta.

Proč si myslím, že nejlepší známka bude 1,2? Když se podíváme, kolikátý člověk je hodnocený známkou 1,2, tak je to člověk, který je v pořadí 18. a těch lidí je tam 270. Já si troufám tvrdit, že nejlepší hodnocení bude řádově 1,2 a pakliže tam bude některé lepší hodnocení, tak to bude dejme tomu proto, že to učil některý z těch Top 20, nějaký člověk, a učil si svůj vlastní předmět pro málo studentů, a proto hodnocení toho předmětu bylo totožné třeba nebo velmi podobné hodnocení toho učitele, a jestliže je to malý předmět, tak samozřejmě nechť dostane o trochu více peněz, protože to tu fakultu stejně neporazí. Ty ostatní to neporazí. Ale ten peloton začíná někde známkou 1,2 a končí, podle mého názoru, průměrnou známkou za předmět 2,5, protože když se podíváme na ty poslední, tak 2,5, to je někde 340. člověk. Toto už jsou všichni, kteří mají víc než 2,5. Vidíte tam tu známku 2,5? Takže nejhorší hodnocení, podle mého názoru, bude ještě lepší.

A když tato čísla dosadíme do té metodiky, tak rozdíl mezi nejlepším a nejhorším, je 20 procent. Ten návrh, který vzešel z komety, měl rozdíl mezi nejlepším a nejhorším 8 procent a měl určité nedostatky, které jsme jako ekonomická komise kritizovali, a proto jsme dali ten variantní návrh. Já samozřejmě souhlasím s tím, že ani vážit to průměrnou účastí v celé anketě, že není úplně dobře, protože jsou předměty, kde ta známka je trochu vypovídající, protože se zúčastnilo více studentů a některé, kde je méně vypovídající. Asi by to bylo dobré vážit u každého předmětu zvlášť, jak se liší od jakéhosi pomyslného středu, jestli je hodnocený lépe nebo hůře, ale, Petře, jestli vymyslíš řešení, které by nějakým způsobem zohledňovalo účast studentů v anketě u každého předmětu zvlášť a

bude-li to lepší řešení nežli to, co my předkládáme jako EKAS, já pro to rád zvednu ruku. Ale v současné chvíli toto řešení, že se počítá průměrná účast v anketě za celou fakultu, je v daném okamžiku to nejlepší. Není to ideální, ale to nejlepší, co jsme vymysleli.

M. Novotný: Ano, jestliže takhle plný rozsah máme, tak je sto procent mezi nejlepším a nejhorším. Nejlepší vůči nejhoršímu – za pět.

Řečník: Ale já si pořád myslím, že 50 procent bodů... je dost, pokud je to na číslech, které dávají přednost vůči těm katedrám. Prostě musíme spočítat...

M. Novotný: Ale skutečnost je jiná. Nejhorší předmět má 2,5, nejlepší předmět má 1,2. Navíc pro ten první rok ještě se to počítá, že děleno dvěma. Takže ta váha ankety bude poloviční. Takže rozdíl mezi nejlepším a nejhorším by byl o deset procent všeho všudy. Na předmět.

Doc. Dobeš: ... dokonce co říkal kolega Novotný, že když bude nejlepší předmět 1,2, což lze vzít, že to možné je, a nejhorší 2,5 tak já jsem... vedoucích pracovníků ten výpočet provedl, pro úspornost ho tady nebudu opakovat, byl mi tady zkontrolován členy ekonomické komise, takže ten předmět 1,2 při té metodice pro první rok dostane koeficient, když tak si ho zapište, abych nemusel k tabuli, 1,475 a ten předmět 2,5, ten prohlášený za nejhorší, dostane koeficient 1,3125. Takže ten rozdíl je něco přes deset procent mezi tím nejhorším a nejlepším předmětem. Takže pokud by se ta metodika schválila jenom na rok, čemuž se mi zdá, že to spěje, tak si myslím, že by se ten koeficient, který byl kometou navržen, nepromítl do financování kateder takovým způsobem, že by to vedlo k nějakým zásadním excesům. Ovšem je nutné to skutečně schválit na rok, protože když by se to schválilo trvalo, tak už by pro ty další roky platil koeficient bez toho „děleno dvěma“ a to už bych se začal obávat.

Nicméně z toho, co řekl Petr Habala, se mi líbí velice jedna věc, že on tam navrhl, že by hodnocení mohlo záviset kvadraticky na účasti studentů, a to je myšlenka zajímavá. A teď bych se zeptal, to je dotaz spíš na další řečníky, legislativců, jestli musíme schválit dnes, jestli by se o tom kvadratickém koeficientu nedalo ještě zauvažovat, protože to je myšlenka zajímavá, si myslím, a nestojí za to jen tak nad tím mávnout rukou a říct: budete trvat na našem koeficientu. Bohužel to přišlo až teď. Škoda, že to kolega Habala neposlal dřív. Myslím si, že něco na tom nedělat tam lineární závislost, ale nějakou mocninu obecnou, že něco by na tom bylo. Čili je otázka, jestli to musíme schválit dnes.

A ještě bych si dovilil jednu otázku, přestože mě někteří členové EKASU, když jsem tam byl, nabádali od toho, abych to zatím nenanášel, a to je otázka dělených předmětů mezi katedrami. Já jsem se podíval do obsahu třeba bakalářského studia naší katedry a jiných kateder slaboproudu a dělené předměty mezi více katedrami netvoří nějakou marginální část, jak nám to bylo řečeno, ale naopak jsou dominantní. To znamená, když tam máme například, já nevím, sedm osm předmětů v bakalářském studiu, tak z nich je pět děleno, řekněme. Lze to snadno najít. To znamená, že bude nutné do té ankety, když je například předmět fotonika dělený mezi tři katedry, tak bude nutné tam udělat předmět x37 pod x34 pod x32. Nedá se holt nic dělat, protože si nedovedu představit, jak by mělo být financování jedné katedry válcováno, anebo naopak subvencováno katedrou druhou. To si nedovedu představit, jak by ten algoritmus fakt vypadal. S tím se prostě nedá nic dělat. Tak já i přesto, že jsem byl nabádán, abych to nezesložil, tak znovu tento předmět nanáším, protože to by mohlo způsobit velké zlo mezi katedrami, kdyby jedna druhou subvencovala nebo naopak stahovala.

Dotaz jsem dal, jestli musíme schválit dneska a návrh je, ještě zvážít kvadratický koeficient. A obsah mého příspěvku je, že pokud schválíme na rok, nezruinujeme školu.

J. Kyncl: Funkcí máme alef dva, takže když budeme zvažovat druhou mocninu a podobně si hrát s různými koeficienty, tak tady budeme ještě hodně dlouho po skončení světa. Když se dopustíme mírné nespravedlnosti, že docent Třeštík nebude 351., ale bude 250. a profesor Kulhánek nebude v prvních „n“, ale bude stý, tak pořád zachováme, že i při jakékoliv manipulaci skončí Kulhánek lépe než Třeštík. A my tady neporovnáváme absolutní spravedlnost, ale to, že je teď je tady taková nespravedlnost, že předmět, kde na polovinu cvičení doktorandů nepříjde, kdy je to přednášeno nesrozumitelně, dostane totéž, jako když se někdo připravuje a udělá to excelentně. A jakékoliv věci, které vy jste tady řekl – deset procent sem, deset procent tam, tak se ten stav proti současné nespravedlnosti zlepšuje. Už zhruba od liberalizace na počátku roku 1992 platí, že za lepšího platím víc než za horšího méně. Samozřejmě se občas seknu a zaplatím za špatné zboží hůř a někdy naopak. Trh to jednou srovná. Ale tady držet v tuto dobu po revoluci, že zaplatím za nejhorší zboží stejně jako za

nejlepší zboží, tak k tomu nevěřím, že někoho můžou vést šlechetné pohnutky. Ta nespravedlnost bude rozhodně menší než současná nespravedlnost, kde platíme všem stejně.

Řečník: ...výsledky. To je tabulka, o kterou nejde. Tady se nebavíme o pořadí učitelů, tady se bavíme o hodnocení a známce předmětu. Já jsem včera jsem vedoucím kateder a vám na vědomí posílal narychlo udělaný excelovský soubor, kde je vidět, jaká je průměrná známka předmětu počítaná ze známek učitelů, kteří v tom předmětu učí. Můžete si to otevřít, na tom listu předměty jsou všechny předměty, které byly v anketě. Do toho hodnocení jsou započítáni všichni učitelé, i ti, kteří byli hodnoceni třeba jenom ... To jsou ty detaily, které je třeba ještě dojasnit, ale je z toho vidět, že nejlepší předmět...je předmět, který má hodnocení jedna, protože ho učil jeden učitel a ten byl známkován třemi lidmi a ti mu dali jedna. Nejhorší známkou je předmět, který má hodnocení asi tři, ale je to zase extrém. Mimochodem průměrná známka předmětu za celou fakultu takto spočítaná je 1,6. Takže já si skutečně myslím, že by bylo dobře ještě chvíli věnovat čas, nemyslím teď na tomto zasedání, ale chvíli věnovat čas dopilování toho pohledu a ankety, způsobu započítávání a přepočtu známky. To si myslím, skutečně má ještě měsíc čas. To se dá ještě udělat a dá se ještě posoudit, jestli otázky, které tam byly, jestli opravdu mají být příští rok stejné nebo ne. Prostě jestli je potřeba věci udělat, je potřeba dál v tom také pokračovat, čili nějaká zvláštní komise pro anketu by měla být a měli by v ní být jak zástupci vedení kateder, tak senátu nebo studentů. Čili rozhodně by to mělo být, ale to myslím není důvod k tomu, abyste teď namítlí zase tu metodiku jako celek.

Já znovu doporučuji schválit metodiku s tím, včetně třeba toho vzorečku a přílohy jedna, ... schvalovány nebudou, ty se z toho vyjmou a budou upřesněny během měsíce. Ale říkám, že je skutečně potřeba vědět, podle jakých pravidel se ty peníze budou rozdělovat, protože se to účinně udělat nedá. To bude znamenat, prosím vás, od vedoucích kateder ke všem předmětům znovu napsat tam ty správné atributy. ..Prostě postupovat podle té metodiky bude znamenat práci od vedoucích kateder, od těch, kteří s tím pracují atd. To se nedá udělat za týden.

M. Pěchouček: Navrhuji hlasovat pro tu alternativu jemné varianty. Je to kompromis....

M. Novotný: Za prvé ten rozdíl není o 20 procent, ale o 10 procent v roce 2006. Za druhé, pakliže bychom přistoupili na variantu, kterou navrhuješ ty a ty – čili Petr Habala a Michal Pěchouček, tak to znamená, že vliv ankety bude nula, protože ta čísla, která ukazoval Petr Habala, jsou čísla extrémní. Čili to, co Petr Habala prezentoval, že vliv ankety 400 procent je ve skutečnosti 20 procent a jestliže tedy ukazoval, že slabý vliv ankety bude deset procent, tak je to ve skutečnosti 0,1 procenta nebo 1 procento. A tudíž tento vliv je v podstatě nula. V tom případě tam můžeme dát $KA = 1$ rovnou a dosáhneme té nespravedlnosti, o které tady mluvil právě Honza Kyncl, že současný stav je nespravedlivější, nežli když tam dáme tu anketu aspoň trochu, a to návrh EKASU je aspoň trochu. Protože rozdíl 1 a 1,1 mezi nejhorším a nejlepším je vliv alespoň trochu. To je prostě realita. Tam to, co říkal Petr Habala, to jsou extrémní případy.

Kyncl: Jestli všechny argumenty jsou takové, jako to, vzít někomu 20 procent peněz, když je tam vážený průměr a je tam omezení mínus deset plus patnáct a bude to platit na rok, takže není v rámci toho algoritmu žádná šance změnit někomu peníze o 20 procent, tak to už je opravdu účelová manipulace.

J. Koutník: Poslední připomínku jenom. Zpráva od docenta Jelínka, asi jste to dostali mailem, ten si udělal osobně anketu na přednáškách a výsledek té ankety je diametrálně odlišný od té ankety oficiální, resp. že na přednášky chodí jiná skupina studentů, než která vyplňuje tu elektronickou anketu. A jako závěr, se kterým se plně ztotožňuji, je, že by bylo potřeba přesvědčit studenty, abychom zvýšili validitu té ankety, aby ji vyplňovali všichni. To znamená, mě zajímá, jaký na to máte názor.

M. Novotný: Pardon, že do toho skočím. Já se domnívám, že když v tom vzorci bude napsáno, že rozdíl mezi nejlepším a nejhorším, co se týče peněz, bude ovlivněn mírou účasti, tak když toto studenti budou vědět, že oni tím, že se té ankety zúčastní, tak to by je mohlo samozřejmě motivovat...

Šlegr: Prosím, já bych uzavřel tu debatu. Uzavírám věcnou debatu k podobě metodiky. Já se ptám, pane děkane, jste ochoten akceptovat pozměňovací návrhy nebo ne? Za prvé, jestli vůbec nějaké.

Děkan Kučera: Jistě, to jsem deklaroval. Co se týče případného omezení doby platnosti... celé nebo částí... Co se týče některých jednotlivostí jako vzorečků, tak tam bych byl opatrný, protože takový zásah může vyvolat nějaké jiné souvislosti, které nedovedu dohlédnout, tak tam bych se zeptal těch, kteří to tvořili. Ale v principu ano. A co se týče návrhů třeba jako byly na míru toho, ano.

Šlegr: Dobře. Já navrhuji, abychom hlasovali o znění předloženém panem děkanem...

M. Novotný: Můžeme to odložit na příště, abych to zkontroloval.

Šlegr: Já navrhuji, že schválíme to znění předložené panem děkanem a ty další úpravy by se mohly hlasovat v lednu. To je schůdné? Já bych doporučoval vzít to, co máme a pak dělat nějaké kosmetické úpravy. Problém je, že pozměňovací návrhy nebyly předloženy včas a teď je problém je skloubit.

Děkan Kučera: Já jsem jenom chtěl říct, co se týče vzorečku, opravte ten vzoreček teď, jak jej vidíme, schvalme ho tak a když tam bude chyba, tak samozřejmě ... To není problém. A co se týče délky trvání, už jsem vám řekl. Já jsem to právě chtěl nechat otevřené, aby se o tom mohlo jednat. A co se týče započtení vlivu ankety, ... schvalte teď takový a ten tam bude a bude tam rok nebo nějakou takovou dobu.

Šlegr: Dobře. Já se k tomuto názoru přikláním. Teď to schválíme jako rámeček a případně to změním v lednu. Souhlas?

M. Novotný: Já tady mám variantu, ve které mám udělaných v režimu sledování změn pár drobných úprav. Já vás s těmi změnami, úpravami seznámím. První věc je na straně 3. První věc je, že jsem tady doplnil „na všech předmětech v daném semestru“, to je jenom formální věc. Co se týká míry relativní účasti – ta věta sice není ani tak správně. Tím jsem měl na mysli takové to číslo, které se objevovalo v pravém dolním rohu na webové stránce, jaká je účast v anketě a tam bylo 24 procent těsně před tím, než se anketa za letní semestr uzavřela. Takže tam je teď řečeno relativní účast studentů v anketě – počet studentů, kteří se zúčastnili ankety lomeno celkový počet studentů zapsaných na všech předmětech. Mělo by to být spíš asi jako počet hodnocení děleno počet všech možných hodnocení, kolik by bylo, kdyby se zúčastnili úplně všichni.

Další poznámka se týká té katedry tělocviku. Pak na straně 3 dole mám drobné úpravy, co se týče značení, protože pan docent Mach má – měly by tam být dvě značení, jedno je koeficient KPN a druhá je KPNP, ale ty jsi všechno změnil na KPNP. Čili řekl si, že ten první, ten průměr změníš na KPNP a pak jsi změnil všechny na KPNP. Čili já jsem tam provedl příslušné úpravy, že jsem to P, kde zase nemělo být, tak jsem zpátky odmaznul. A je tam vysvětleno, vyjadřuje průměrný počet učitelů, tedy aritmetický průměr koeficientů KPN pro jednotlivá cvičení. Takže to jsem tam doplnil formálně. (Neformální debata.)

Šlegr: Ne, končíme tuto úpravu tady na plénu. Jediná změna bude omezená doba platnosti na jeden rok. Případné změny uděláme v lednu. (Debata.)

M. Novotný: Já bych to tam nechal, aby bylo jasné, jaká je naše vůle do dalších let, abychom příště nemuseli lovit s tím, že je jasné, že tato část metodiky se neuplatní, pakliže skončí platnost.

Návrh usnesení:

31. Schvalujeme znění metodiky předložené panem děkanem, s omezením platnosti na jeden rok v podobě závěrečného ustanovení, včetně přílohy jedna.

Pro	proti	zdrželi se
21	0	1

Návrh usnesení byl přijat.

Šlegr: Děkuji všem, kdo na té metodice potili krev. Nebylo to jednoduché.

11. Otevření obálek s přihláškami do volby kandidáta na děkana (po 12:00)

a

12. Různé

a) Komunikace s SVTI.

Šlegr: Po zádrhelech v komunikaci ohledně aplikace na volbu děkana jsme se s předsedou Dobešem dohodli na takovém protokolu komunikace, že v podstatě v rámci zastupování předsedy a předsedajícího komunikuje s SVTI někdo z těchto dvou, a že je potřeba zabránit tomu, aby nedocházelo k nějakým protichůdným požadavkům. Teď samozřejmě ty pravomoci přecházejí na nově zvoleného předsedu a předsedajícího a můžeme se rozhodnout, zda například má mandát ke komunikaci ohledně diskusního fóra Kristýna Tučková. Takováto je situace. Říkám to tady proto, že prosím, aby to všichni respektovali a neposílali extra na SVTI dotaz, třeba ať se udělá toto. Prostě jestli to jde nebo ne, ale ne, že něco chtějí, to ať jde přes předsedu nebo předsedajícího.

b) Novela vysokoškolského zákona – obstrukce vůči petici.

Šlegr: Proběhl v konferenci senát zase takový mailový souboj, kdy jsme žádali inženýra Pravdu, webmastera fakulty, o zveřejnění aktuality s informací o petici proti některým ustanovením novely vysokoškolského zákona. Když tady přečtu, připomenu jenom ty reakce Ing. Pravdy, že nemůže aktualitu zveřejnit, že se nejedná o oficiální stanovisko školy, ale o politickou agitaci. Aktuality podobného typu nebyly zveřejněny ani v minulosti. Na to proběhla nějaká reakce ze strany senátu. Pan Ing. Pravda reagoval, že jelikož se akademický senát vyjadřuje k návrhům zákona formou petice, jedná se dle mého názoru o činnost politickou, viz akademický slovník cizích slov, která by se na titulní stránce fakulty objevit neměla. Na titulní stránce by se mělo objevovat vyjádření týkající se pouze věcí uvedených ve druhém odstavci paragrafu 27 zákona 111 Sb. atd.

Nakonec se čekalo na vyjádření pana děkana k tomu, jestli se petice zveřejní s tím, že panu děkanovi se nelíbila nejdříve formulace, že akademický senát vyzývá k podpoře petice, pak po osobním jednání s ním jsme došli k nějaké shodě. Ale uvádím to tady proto, že považuji tuto událost za velmi negativní, že webmaster fakulty hodnotí obsah informací akademického senátu, ale nemyslím si, že Ing. Pravda jednal ze své vůle, nýbrž na něčí pokyn, a že cílem bylo tu petici minimálně pozdržet. To je můj názor samozřejmě. Chce se k tomu někdo vyjádřit.

Děkan Kučera: Dvě věci. Jednak bych rád poopravil, to, že se mi nelíbí formulace, že senát vyzývá. Mně se líbila, ale myslel jsem by byla ... A já nevím, ve kterém okamžiku se mnou vstoupil pan kolega Pravda v telefonický rozhovor a já jsem mu říkal, že co se týče politického kontextu apod., že jako rozumné řešení vidím, aby na webových stránkách fakulty byla upoutávka s tím, že vždycky tam je jen upoutávka a pak je odskok někam, aby ten odskok byl na server senátu, kde bude všechno, co senát chce. Toto jsem mu říkal. Poté jste – obratem skoro – za mnou přišli. Já jsem se tedy ujistil, kdo to má podepisovat, do jaké míry to senát schválil nebo kdo to schválil, já jsem to nevěděl, a dohodli jsme se, že to bude. A bylo to tak. To je moje vyjádření k této věci.

Šlegr: Došlo tam k nezanedbatelnému zpoždění.

N. Němcová: Já jsem se jenom pana děkana chtěla zeptat, jestli tomu dobře rozumím tak, že to, co tady nám pan Pravda dal do konference, byl jeho soukromý názor a že nevíte o tom, že by to s vámi konzultoval v takové formě, jaká tady byla přečtena. To znamená, že nesouhlasí s tím, že to je podle zákona atd., že je to politická agitace atd.

Děkan Kučera: Ne, to byla Pravdova pravda.

N. Němcová: Dobře, děkuji.

Děkan Kučera: Pan Pravda se mnou telefonicky jednal a já jsem mu řekl, co jsem mu řekl, že pokud by tam nebyl tento rozdíl ... názoru na to, jestli je nebo není politický či není, takže upoutávka ať je na webu fakulty a ten přirozený odskok, ať se vezme na web senátu, tam že může být cokoli a nemůže to už být chápáno, že to je na webu naší fakulty. Toto jsem mu říkal.

Doc. Dobeš: Já bych se k tomu krátce vyjádřil, protože jsem samozřejmě komunikaci předsednictva sledoval s panem inženýrem Pravdou. Já se domnívám ale, že ta věc už se poměrně vyjasnila. Problém je totiž v tom, že pan Ing. Pravda když se domníval, že ta věc je v rozporu s nějakými obecně platnými principy, například zákazem výkonu politické činnosti na vysokých školách, tak měl se ihned obrátit na svého nadřízeného, to znamená inženýra Dočkala, popř. proděkana..., popř. přímo na pana děkana a žádat o nějaké řešení. A tím vzniklo to zpoždění, které bylo v tom, že on tak neučinil a pokoušel se sám udělat výklad toho, jestli to je politická činnost nebo není. Ale já si myslím, že po události, jak proběhla, si myslím, že už ví, že takto činit nemůže, doufám tedy, a když by se takový další případ stal, tak předpokládám, že bude činit tak, jak má, to znamená, minimálně se ihned obrátit alespoň na inženýra Dočkala, popř. přímo na pana děkana. V tom vzniklo to zpoždění, že on si přisvojil právo sám posoudit, jestli to prohlášení má politický obsah nebo nemá. Tím asi vzniklo to téměř týdenní časové zpoždění, že tady byla ta přestřelka mezi členy předsednictva, zde zmíněnými dvěma, a pane Pravdou.

Děkan Kučera: Já nevím, jestli on se obracel na Ing. Dočkala nebo na profesora... Já jenom vím, že se pak obracel na mě.

N. Němcová: Prošlo to senátní konferencí. Jako úplně první reakce, když my jsme chtěli uveřejnit to, na čem jsme se tady dohodli na senátu, tak pan Pravda reagoval s tím, že to nejde. Byla to první reakce školy. A my jsme nevěděli, jestli je to jeho soukromý názor nebo jestli je to zároveň už vyjádření vedení a došlo opravdu ke zpoždění.

Šlegr: Mně přišlo velmi špatné, že na aktualitách, na home page fakulty se objevují informace o tom, že se někde koná turnaj ve frisbee, zatímco informace o petici proti zákonu, který je velmi zásadní změnou od roku 1989, tak prostě že byl tlak, nevíme od koho přesně, to nezveřejnit.

J. Kyncl: Tak ten tlak ponechme, konec konců, stejně jsme to s tím zákonem nevyhráli, ale tady je to totiž zcela obecně vliv těch složek, které v normální firmě jsou pomocné, kdežto na FELu jsou řídicí. Když především můj kolega se v devět nedovolal panu vrátnému a tak šel o něco později, tak když šel, tak pan vrátný byl už asi 20 kroků od té kanceláře, ... vrátníci a kamarád, kolega na něj volal, jestli ho pustí ven a on mu řekl, už jsem na obchůzce, už ne, přestože to bylo dvacet kroků tam a dvacet kroků zpátky. A to je ta tvář FELu, kterou člověk vidí, když se potká s těmi, kdo by měli pomáhat, měli by sloužit... katedry jiné než moje, vím, že na poštu nepůjde, bolí ji nohy, teď si sedla na záchod, bude tam tři čtvrtě hodiny, radši si to zaříďte sám, napište sám, udělejte sám. A tento přístup pomocných složek, aby byly pomocné, by jednou snad měl nastat, protože konec konců to je to, co může strašně pomoci, aby nebyla zátěž, aby si nestěžovali zaměstnanci a tak. A s tím se jednou bude muset něco udělat.

Děkan Kučera: Já bych nejprve chtěl informovat, že jsem vypsal **výběrové řízení**, jak je obvyklé zase v tuto dobu, a to na místa akademických pracovníků, na ta, která vedoucí kateder požádali. Tento inzerát vyšel v Mladé Frontě DNES 15. prosince, a tudíž poběží lhůta do 13. ledna. Odhaduji, že to bude asi tak na dvě komis, co se týče množství těch lidí. Budete žádání potom o zástupce do komise.

Druhá věc se týká **změny v organizačním řádu**. Já jsem se chtěl ujistit, to znamená, týká se to věty, že zaměstnanci a studenti, doktorandi, čtu jenom to podstatné, mají možnost příchodu do a odchodu z objektů uvedených v organizačním řádu nepřetržitě. Já jsem se chtěl v této souvislosti ujistit, zda to je nebo není v rozporu s nějakou jinou směrnicí či něčím jiným platným na ČVUT a jaká z toho vyplývají opatření případně z hlediska aplikace zákoníku práce, bezpečnostních předpisů apod. Obrátil jsem se na právníčku na rektorátu a ona mně odepsala a v podstatě mi citovala některé platné směrnice, které nejsou v tomto rozporu, čili jinými slovy mě ujistila, že jiná směrnice, která by říkala něco jiného, na ČVUT neplatí. Upozornila mě na úskalí hlavně ze zákoníku práce.

Já, než řeknu svůj návrh, tak jsem chtěl toto trochu vysvětlit. Zákoník práce vychází z toho, že podle pracovní smlouvy pracovník vykonává svoji práci na pracovišti k tomu určeném. Zaměstnavatel mu dává, musí mu přidělit práci, kterou on v té době stihne. Pracovník zase podle zákoníku práce musí pracovní dobu plně využívat, jinými slovy, práce je vykonána v pracovní době a není důvod, aby pracovník pracoval nebo i v době odpočinku pobýval, když by nepracoval, na pracovišti. Tato věc se řídí zákoníkem práce. Pokud by bylo třeba udělat nějakou práci naléhavou, z jakýchkoliv jiných důvodů závažnou, pak vedoucí ji musí nařídít nebo s ní minimálně souhlasit, vedení pracoviště s tím musí souhlasit, anebo ji nařídít. Bere se to jako práce přesčas, tak se musí vykazovat, to znamená, že se musí hlídat hodiny takto odpracované, aby nepřesáhly určitou mez, mimochodem to je týdně osm hodin, a ještě je to celoročně. Jsou i vyjmenovány činnosti, které je nebo není možno takto chápat a z jejich titulu tu práci nařídít. Také se musí jako přesčasové hodiny platit. To není ten typ práce, který my chceme takto dělat.

Čili já jsem si vědom toho, že v našem prostředí je často potřeba něco dodělat i po pracovní době, vlastně to odporuje zákoníku práce, protože my bychom tu práci dělat neměli, my jsme ji měli udělat v pracovní době a jestli ji děláme, tak je to práce, která nemá souviset s pracovní smlouvou, pokud na ni není souhlas. Čili čisté řešení je, že na jakýkoliv pobyt na pracovišti – ať už pozdní odchod nebo dřívější příchod...by měl být, řekněme, se souhlasem zaměstnavatele. Pokud to tak není, tak vedoucí pracoviště, v tomto případě já, kdy ta odpovědnost je částečně potom přenesena na vedoucí kateder, riskují, že když přijdou kontroly a prokáže se toto, tak budeme postiženi. Kdyby se něco stalo pracovníkovi nebo kdyby došlo k nějakým škodám, bude s tím další problém. Toto riziko už i podle současného uspořádání jsem na sebe vzal a jsem připraven ho brát i nadále, ale jenom na něj upozorňuji.

Navíc se domnívám, že do organizačního řádu fakulty tato věta nepatří, neb je s ním nesourodá. Já tedy mám následující konstruktivní řešení. Domnívám se, že pokud budeme rozumět této větě v organizačním řádu, že pracovník má možnost tohoto příchodu či odchodu za předpokladu, že má na něj souhlas zaměstnavatele. Tak to funguje i teď. Není tedy třeba nic měnit. A i tak už jsme v rozporu se zákoníkem práce, kde je tolerován pobyt třeba až do 21. v případě, že pracovník už neučí nebo až do 24. hodiny bez tohoto povolení nebo souhlasu zaměstnavatele.

Myslím si, že hlavní faktický problém je, že kdo odchází z fakulty o něco později, řekněme do těch 24 hodin, tak když chce jít ven, tak vrátň už má za povinnost ho pustit, a tudíž se může stát, že třeba půl hodiny na něj musí čekat. Chápu, že to je v tu chvíli skoro kritický problém.

Proto navrhuji následující řešení: Nechat všechno tak, jak je a já zajistím, aby byly v noční době, tedy i zejména v tuto kritickou dobu, ale i v celé noční době k dispozici dva vrátň, aby jeden mohl chodit na obchůzky, druhý, aby tam mohl být a dokonce zlepšme ochranu pracoviště, tedy i bezpečnost práce.

Směrnice o vstupu, pobytu a odchodu z pracoviště je teď ve stavu předělávání, protože jsme ji probírali v senátu. Jako zpětná vazba, která hlavně přišla, je, že je těžko srozumitelná a komplikovaná a já s tím souhlasím. Čekáme, až dokončíme tyto práce na posluchárnách tak, abychom mohli vstup do všech objektů, jak do budovy G, tak do budovy E i tady v monobloku, zařadit pod jednotný systém a tu směrnici budeme se snažit strukturovat lépe, aby byla jednodušší a čitelnější s tím, že by tam bylo zachováno, že přístup na pracoviště je kdykoliv. Pokud je to mimo pracovní dobu zaměstnance, tak samozřejmě se souhlasem zaměstnavatele. Odchod je kdykoliv do 12 hodin bez problémů, po 12 hodině se souhlasem zaměstnavatele. Čili v podstatě tak, jak je to teď, jenom by to bylo jednodušeji zorganizováno. Navíc, že by fungovali v noční době vrátň.

J. Kyncl: Když si vezmu zákoník práce, tak už by byl nezákonný ten dnešní stav, protože od sedmi do jednadvaceti. Zajímavé je, že soukromé firmy, které jsou pod dohledem mnohem víc než veřejné vysoké školy z úřadu práce, třeba co to bylo? – Sun Microsystems – s tím problémy nemají a mají tam v rámci firemní kultury třeba i tu posilovnu a moderní způsoby řízení říkají, že je dobře, když pracovník tam celkovou dobu bude delší, ale odskočí si mezitím do posilovny, tak asi to nějak vyřešeno mají a asi to nějak jde. Stran vyplňování pracovní doby, jak to někteří z nás dělají, jak to nutně někde funguje, tak jsem dokonce slyšel, že v Brně, a teď nevím, jestli na Masarykově univerzitě nebo na VUT, se s odvoláním na paragraf 4 vysokoškolského zákona o svobodě vědy, výzkumu a umělecké tvorby odvolali a odmítli se tomuto podřídit. Já myslím, že tato cesta je správná. My máme pořád ještě kapitál lidí, kteří tady sedí a velmi těžko rozlišit, jestli teď, když vymýšlím a hraji si s nějakým přístrojem tady sedí zaměstnanec Kyncl, který to dělá do grantu, kde to nakonec stejně vykáže, anebo jestli tady sedí, což je tedy pak právně asi problém, jestli tady sedí Kyncl, který si hraje a není to problém, jestli jsem v pracovní době nebo nejsem v pracovní době. Ale hledat tam, že to nejde ze zákoníku práce, mně přijde silně nešťastné a je to pořád ten samý styl, když chcete jít do posilovny, tak se formálně musíte stát členy svazu kulturistiky, abyste byli přes to pojištění, my vás tady pojištěné mít nesmíme. Takhle jsme stravenky nesměli mít kolik roků kvůli různým zákonům, pak se ukázalo, že to nebyla pravda a myslím si, že to je alibismus. Možná to bude zlepšení velké, to, co navrhujete, ale těch 24 hodin jako cíl by zůstat mohlo a tohle byl určitě dobrý zkušební provoz.

N. Němcová: Já jenom bych chtěla, když už se zmiňujete o zákoníku práce, tak po každých čtyřech hodinách bychom měli mít přestávky, že?

Děkan Kučera: ... je na vás, abyste si je dělali.

N. Němcová: Akorát to koliduje s rozvrhem.

Děkan Kučera: ... s pracovní dobou akademických pracovníků. Pracovní doba je tzv. pevná, je stanovena na 40 hodin týdně, a to v pravidelném rozvrhu pondělí až pátek, přesně je to každý den vyjmenováno od 7.15 do nějaké hodiny tak, aby to bylo 40 hodin, se dvěma výjimkami. Pracovníci akademičtí, kteří učí, tak jejich vedoucí jim stanovuje pevně tuto pracovní dobu pro daný semestr tak, že je rozdělena podle potřeb výuky nepravidelně v jednotlivé dny. Ale je pevná. Jenom, že je posunuta nějak. A není stejná každý den. Podobně u služeb, jako vrátň apod. je to také uděláno pak podobně. To znamená, my nemáme pružnou pracovní dobu, my máme pevnou pracovní dobu, jenom u některých pracovníků nerovnoměrně rozdělenou. To znamená, já třeba když budu učit a budu mít tento den například pracovní dobu od mého nadřazeného stanovenu do 16 hodin, tak já už vlastně v 17 hodin bych neměl tady pracovat podle pracovní smlouvy. Já jsem to jenom uvedl tím, že na to chci upozornit, jaká je dikce zákoníku práce. Já jsem neříkal, jestli je to dobře nebo špatně. Tady je zásadní rozpor mezi potřebami akademické komunity a mezi zákoníkem práce. Já to říkám s plnou odpovědností. A já se to snažím řešit jakýmsi kompromisem, kdy na sebe беру tu zodpovědnost... posuzovat podle zákoníku práce, ale snažím se vyjít vstříc do té míry, jak je ta zodpovědnost únosná, podle mě, těm i mně, kteří chceme tady někdy ještě pracovat. A domnívám se, že ten pozdější odchod se takto dá brát, ale příchod třeba v 11 večer, odchod v jednu ráno je trochu problematický, jak to zdůvodnit, kdyby náhodou bylo potřeba jiným orgánům, kdežto ten pozdější odchod je kontinuálně...

N. Němcová: Já na to budu reagovat, samozřejmě nejsme v rozporu, pane děkane, já jsem to myslela mírně ironicky. Určitě se v tomto shodneme, ale problém je ten, že pokud budeme řešit nesystémově celý tento problém, tak třeba já se vás zeptám na takovou – je to zase rétorická otázka, nechci odpověď – jak potom získat souhlas zaměstnavatele, když ad hoc se rozhodnu, že potřebuji nutně ještě ten samý večer tady zůstat a nemám povolení, tak jsem tady vlastně bez povolení atd.

Já bych vás jen poprosila, kdybyste nějak vrátným vzkázal, když budete dělat tyto dílčí změny, aby nebylo v jejich kompetenci rozhodovat, jestli nás pustí nebo nepustí, i když tam budou tedy dva, že vždycky nás pustí atd.

A chci jen říct, že ještě nevím třeba, jak bych mohla pracovat u sebe v Zikově 2 nahoře, když se v devět zavírá Rektorát atd. To jsou jenom takové drobnosti. Chci říct, že by se na toto měl někdo podívat systematicky, aby se nemusela vždycky pokaždé každá dílčí otázka řešit. Děkuji.

Děkan Kučera: Bylo by opravdu pěkné to udělat systematicky, ale obávám se, že v dané chvíli takto to nejde. K tomu je potřeba někde něco změnit na mnohem vyšší úrovni než u nás. Obávám se, že je to tak. A já proto nabízím schůdnou cestu, jak to udělat. Zikova ulice je jiný objekt a ten nespravujeme my. Čili tam je možno se snažit, aby podmínky byly třeba trochu jiné, než jsou... Na svém pracovišti, když chcete zůstat o něco déle, třeba učíte do osmi hodin, tak tam můžete zůstat do té půlnoci.

N. Němcová: Tam se zamkne.

Děkan Kučera: Když by to bylo tady a když by byli ti dva vrátní. Já nemohu mluvit za... Toť vše.

V. Záhlava: Já bych se chtěl zeptat pana děkana, jaká je poslední varianta, chtěl bych to slyšet opravdu už oficiálně téměř, sčítají se čtvrt hodinové přestávky do té povinné půlhodinové po čtyřech hodinách nebo ne. Víte, co myslím. Mezi vyučovacími hodinami – jeden a půl hodiny vyučovací – mezitím je 15 minut přestávka a já jsem někde slyšel, že tyto přestávky se sčítají a můžou tvořit tu povinnou půlhodinovou přestávku po čtyřech hodinách.

Děkan Kučera: Chcete odpověď na dosti těžkou otázku pro mě. Tady můžu říct jenom to, že zákoník práce s sebou nemám, takže to nemohu nalistovat. Já se domnívám, že v zákoníku práce je řečeno, že za určitých okolností, a já teď nevím přesně za jakých, se mohou tyto sčítat. Je mi líto, toto nejsem schopen odpovědět.

V. Záhlava: Myslím, že by to bylo docela zajímavé, zvláště protože máme čtvrt hodinové přestávky. Někde jsem to ale slyšel, že odbory tvrdí, že ano, že to tak je.

J. Kyncl: Jenom, že stravenky také nešly a těch důvodů byla spousta stejných a pak najedou šly a když to u těch ... jde, tak než řekneme, že to nejde, tak bychom se jich mohli zeptat. Konec konců, spousta vědí mnohem lépe než my. Ale abych nezapomněl, když kritizujeme vrátné, tak nesmíme zapomenout, že to jsou někteří vrátní ... Musím pochválit, že vrátní byli velmi upgradováni k dobrému a jsou to ve velké většině milí lidé, aby nepadlo něco špatného na všechny vrátné, abych nezpůsobil nějakou nespravedlnost.

Doc. Dobeš: Mně se zdá, že pokud by se našlo to systémové právní řešení, tak samozřejmě by to bylo dobré. Ale toto opatření, které se udělalo teď hned, které navrhuje pan děkan, se mně zdá velice rozumné, protože co vím od vás kolegů, co vím od kolegů z pracoviště, i od vedoucího katedry, který tam zůstal viset, naprostá většina těch problémů nastává v té době 21 až 24. Pokud tu někdo potřebuje být přes 24, tak to je většinou, že se blíží tzv. americká půlnoc, to znamená, deadline konference, které se musí poslat do šesti ráno nebo do sedmi ráno, podle toho, které to je pásmo v Americe, to je vždycky přesně stanoveno, jestli to je ... time nebo ... time atd. A to už zpravidla vím třeba ve tři hodiny odpoledne, že nestíhám a požádám pak vedoucího katedry, aby mně napsal papír – povolují práci přes noc. Já si myslím, že tímto řešením, které je okamžité, se vyřeší naprostá většina těch velkých nesouladů, velkých rozčarování, jako tady říkal třeba Honza a zůstal viset třeba náš vedoucí katedry atd.

Takže já si myslím, že toto je posun dopředu. Pokud se najde nějaké řešení tzv. to systémové, tak budu jedině rád, ale toto opatření teď vítám. A na druhou stranu říkám, že často si ty problémy s vrátnými děláme i sami, protože – já jsem také hříšník, že občas tu dobu nedodržím, přijdu třeba o čtvrt hodiny později, tím pádem on na mě čeká, jde pozdě na obchůzku a teď přijde pozdě z obchůzky a někdo další visí, který chtěl jít třeba za hodinu. Toto opatření i tyto věci vyřeší. Já si myslím, že posun dopředu to je.

Koutník: Já jsem chtěl jenom drobnou poznámku, že my řešíme trošičku jiný problém než právě v těch komerčních firmách. Když jsem komerční firma, tak se snažím vytvořit zaměstnancům příjemné prostředí... (Smích.) aby oni mně tam chodili a pracovali mně přesčas. Mám tuto osobní zkušenost, zatímco my máme spoustu lidí, kteří tady chtějí a potřebují sami od sebe pracovat přes čas – je to obrácený problém. Tady je ta potřeba práce, ti lidé tady pracovat chtějí a zatím jim to není umožněno, zatímco ta firma jim to umožní proto, aby jim tam ti lidé pracovali rádi přes čas.

Děkan Kučera: Ty důvody pro to jsou jiné.

Šlegr: Prostě v zahraničních firmách chtějí větší produktivitu, větší spokojenost zaměstnanců a to tady my přece nechceme...

Koutník: Já jsem to nechtěl takhle ostře říct s tím, že v té firmě to je motivováno těmi penězi, ziskem atd. Na komerční bázi to funguje trošičku jinak než tady na akademické půdě, kde ti lidé jsou motivováni třeba vědou a kvalitní výukou. Prostě je to obrácené postavení. A druhá moje zkušenost, nedobrovolně jsem spal – když se mi do 24 hodin nepodařilo odejít – a nuceně jsem přenocoval jako první člověk v té výškové budově. Ráno mě za to chtěli skoro zavřít a nikdo se se mnou nemazal, takže zkušenost, že by to bylo tak moc otevřené... také to tak není.

Děkan Kučera: O tom zásadním rozporu, já jsem dnes ta slova použil. Toto je jeden z nich. My chceme pracovat víc a nám v tom zákoník práce brání. Takové rozpory jsou další. Třeba zákoník práce říká, že dovolenou určuje zaměstnavatel, zatímco v akademické obci a možná i široko mimo ni se říká, že si zaměstnanec tu dovolenou bere. Ty kompromisy známe – zaměstnavatel to podepíše, když si zaměstnanec tu dovolenou napíše a tím mu ji jakoby určí. Čili takových rozporů je tady spousta, protože zákoník práce je podle mě produkt 50 let starý, který je šitý na úplně jinou situaci. Ten je šitý na to, že zaměstnanec nechce pracovat a zaměstnavatel ho k tomu nutí, a proto je zákoník práce, aby ho nesměl nutit zase příliš mnoho, za určitou hranici. Čili .. opačný přístup, než je u nás. My jsme ochotni, a to také není dobře, pracovat zadarmo, mimo pracovní dobu vlastně, protože to je mimo pracovní smlouvu, my jsme tu práci správně měli stihnout, pokud jí je správné množství a je správně zorganizovaná – já to tak říkám prostě – berte to tak, že já to promítám přes paragrafy zákoníku práce, kterým se nakonec řídit musíme.

A já sám pracuji doma o sobotách, o nedělích. Když potřebuji nástroj, který doma nemám třeba, software nebo něco, tak jsem taky tady. Tak to prostě je. Já toto moc dobře chápu, ale chápejte prosím, že je určitá zodpovědnost ze zákoníku práce, kterou má děkan, kterou může jenom částečně přenést na ostatní lidi a že já jsem ji na sebe bral a jsem ochoten i nadále ji brát také za těchto podmínek, které říkám, navíc. Já jsem si také uvědomil, že tento základní rozpor, na který zde narážel pan docent Kyncl, nebo kdy já jsem ho zmínil, já jsem připraven požádat nějakou vhodně vybranou právníckou kancelář, aby nám řekla, jak to máme dělat. Ale to nebude hned. Bude to stát nějaké peníze. Já jsem ochoten je na to vynaložit. Mluvil jsem už o tom s panem tajemníkem, ale to prostě nebude hned.

Šlegr: Já bych si vzal na chvíli slovo. Já s panem děkanem vůbec nesouhlasím. Jednak si myslím, že ta věc do organizačního řádu – organizační řád se jmenuje, takže něco organizuje, do něčeho vnáší řád – že tam prostě patří. Za druhé. Je zajímavé, že jste nám, pane děkane, nenabízel, že se půjdete pana tajemníka zeptat, kolik by stál ten druhý vrátný, jako jste to nabízel v případě té administrativní pracovnice, která by pořizovala zápis.

Děkan Kučera: Protože to vím.

Šlegr: Aha. Dobře. To se pak třeba zeptám kolik. Ale prostě nevím, kolik je tady krádeží a jakých škod, ale v budovách podobné velikosti je také jeden noční vrátný nebo recepční a je to tak, že tam není potřeba druhý vrátný, protože ti zaměstnanci si to identifikační kartou otevírají sami, je tam kamerový systém a oni jsou samozřejmě zodpovědní, aby tam s nimi nevešel nebo neodešel někdo nepovolaný. A prostě je to ještě navíc ve firmě, kde panuje Open Door Policy, tudíž naprosto všechny kanceláře včetně managementu se vůbec nezamykají. Zaměstnanci tam mají své osobní věci. Na FELu nejsme vůbec tak daleko. Tady je každá kancelář zamčená, dotyčný zaměstnanec nebo doktorand se ani nedostane, jak začínají být zakartičkovány vchody kateder, nedostane se ani do jiné než do své katedry a opravdu tady nevidím žádný problém. Klidně nabízím, že poskytnu to právnícké know-how, jak to řeší v nadnárodních firmách. A možná se stačí zeptat, jak už jsem říkal minule, jak to řeší na fakultě dopravy.

Děkan Kučera: Já potřebuji od právníka vyjádření.

R. Dobiáš: Já jsem chtěl říct, neumím posoudit, jestli to do organizačního řádu patří nebo ne, nicméně posledně to senát schválil velkou většinou, a pokud je toto první krok, protože náš senát vykládá naše předpisy, má to ve svém předpisu zaneseno, takže můžeme vyložit, že pro současnou chvíli je ten požadavek tímto splněn. Není v tom žádná potíž. Ovšem jestli to bude schváleno velkým senátem, samozřejmě. To je druhá věc.

V. Hartmann: Já bych se chtěl zeptat, jestli po dokončení rekonstrukcí, kdy se zase začne chodit skrz vrátnici, jestli bude ještě pořád umožněn průchod skrz boční vchod.

Děkan Kučera: Já teď nevím, jaké jsou plány. A priori je plán asi takový, aby to bylo uvedeno do původního stavu. Ale o tom můžeme jednat... chodí se i přes fakultu strojní, chodí se do menzy apod. Tam jsme nějaká řešení udělali a taková řešení můžeme...

Řečník: Já nevím, jestli je možné se tady na tom domluvit. Já osobně bych chtěl, aby to zůstalo tak, jak to je, aby se dalo procházet. Nevím, jestli je třeba dělat nějaké usnesení a žádat o to vedení, nebo jestli se stačí nějak domluvit.

Děkan Kučera: Já si toto poznamenám.

Šlegr: Děkuji. Já bych teď zase na chvíli přerušil bod Různé, protože možná internetová veřejnost čeká na to **otevření obálek**, i když v Různém máme ještě asi dva body, tak já bych čestnou úlohu svěřil paní tajemnici Mgr. Němcové.

N. Němcová: Otevíráme první obálku ze dvou, máme dvě obálky,

Prof. Ing. Miroslav Husák, CSc. je první přihlášený kandidát. (Potlesk.)

Druhým přihlášeným kandidátem je Prof. Zbyněk Škvor. (Potlesk.)

Šlegr: Já děkuji paní tajemnici. Jenom bych poprosil předsednictvo, my, když jsme aktualizovali ty termíny, tak jsme zapomněli na jednu věc, a to, že prosíme kandidáty, aby tento děkanský projekt zároveň poskytli v elektronické podobě, takže je vyzveme k tomu, aby ho poskytli v elektronické podobě a mohlo se to dát na web.

Vraťme se do bodu Různé. Dostal jsem od člena akademické obce žádost o informaci na pana děkana, jak je to s **plněním bodu 4.5 Dlouhodobého záměru FEL**.

Děkan Kučera: Okruhy bakalářských státních zkoušek jsme aktualizovali, vedoucí kateder, všichni pracovníci z kateder byli požádáni o náměty. Toto provedl proděkan Müller. Výsledkem je jakási mírná, řekl bych, ... Tu máme připravenou. Váhal jsem, jak s ní pracovat dál, ale uvědomil jsem si, že dlouhodobý záměr původně nepředpokládal větší zásahy do nosného programu elektrotechnika a informatika a my teď možná je budeme realizovat. Proto se domnívám, že by – podle toho, jak tedy nakonec ty body budou seříděny a jak budou vytvářeny ... daleko větší korekci, než je teď. Čili už bych teď žádal externí pracovníky o posouzení těchto a stejně bych to potřeboval, bylo by to přirozenou součástí procesu, někdy v průběhu jara. Proto můj návrh je, aby ty změny, které jsme udělali teď, a jsou relativně malé, abychom je implementovali rovnou poté, co je předložím vědecké radě ke schválení. Já teď nevím, jestli vědecká rada bude ještě v lednu, jestli je předložím já nebo jestli požádám dalšího děkana, aby tak učinil. To si teď nejsem jist, nemám s sebou kalendář. Aby byly tam aspoň podány, pokud by vědecká rada s ním nesouhlasila, a předpokládám, že ano, neb se jedná o rozumné malé změny, tak by platily hned a mezitím by byly připravovány ty zbrusu nové.

Šlegr: Dobře. Já doufám, že dotyčný tazatel nás slyšel a byl odpovědí uspokojen. Zeptám se na další body do Různého, zda má někdo.

M. Novotný: Já bych chtěl poprosit, jestli bychom se mohli vrátit k bodu, tuším, c). Teď ze mě bude hloupý rejpal, ale spíš by mě zajímala jedna věc, která mě trochu zaujala. Petře, já bych tě chtěl poprosit, jestli bys mohl promítnout inzerát pana děkana. A ptám se proto, že mi něco neštymuje. Chtěl bych poprosit o vysvětlení.

Toto je ten inzerát, který byl uveřejněn v Mladé Frontě DNES včera a já, když jsem si to pročetl, tak mě tam zaujala jedna věc, a samozřejmě vy vypisujete výběrové řízení na základě žádostí jednotlivých vedoucích kateder, předpokládám. Zaujal mě řádek číslo dva, že katedra strojů, přístrojů a pohonů nebo jak se ta katedra jmenuje, vypisuje výběrové řízení na odborného asistenta pro obor elektrické stroje, přístroje a pohony se zaměřením na elektrické stroje, přístroje a pohony, tj. elektrické stroje, přístroje, programování v jazyce JAVA. Já tuším, o co se jedná, ale stejně mně to přišlo velice zvláštní.

Děkan Kučera: Byl to požadavek, který písemně byl vedoucím katedry vznesen a já jsem ho respektoval. Někde jsou požadavky, že chtějí třeba dva roky praxe, někde jsou požadavky, že chtějí angličtinu, znalost angličtiny, já jsem je respektoval.

M. Novotný: Já bych se jenom zeptal, pan proděn ... tady není, ale kolik cvičení předmětu algoritmizace zajišťuje tato katedra? Ono to s tím asi souvisí.

Děkan Kučera: Asi jo. Nicméně já jsem všechna takováto technická přání respektoval.

Řečník: Oni ještě technologové učí.

M. Novotný: Ano, jenže technologové, ti si vypsalí dvě místa pro obor materiály a – technolog, pardon. Ale ti nevypisují. Já děkuji.

Děkan Kučera: Jestli ještě můžu k výběrovým řízením. Čekají fakultu výběrová řízení na místa vedoucích kateder a na místo tajemníka. Já jsem s panem předsedou senátu – předchozím předsedou i současným předsedou o tom jednal, že pozdější termín volby děkana vnáší do toho jistý problém, já jsem vysvětlil jaký. Normální praxe byla taková, že ještě v prosinci, koncem prosince se ty texty dají dohromady, dají se ke zveřejnění, jsou zveřejněny někdy obvykle v první polovině ledna. Měsíc trvá do první poloviny února doba čekání na přihlášky, poté jsou stanoveny komise, poté jednájí ty komise a těch komisí pod vedoucích kateder je několik. Řekněme, že do konce února by bylo vše vyřízeno. To už samozřejmě ty komise začátkem února stanovuje nový děkana a probíhá toto celé pod jeho vedením. Role starého děkana je v tom, že to jenom za jeho mandátu ještě vypíše, ale po dohodě s novým děkanem, jako že tam všechno chce. A ti noví vedoucí potom mají asi měsíc na to, aby funkci převzali. Ten měsíc se nám tu vytrácí, ale pořád ještě to můžeme stihnout a čekat na kandidáta na děkana, a pak teprve vypsat to výběrové řízení, aby on si mohl říct, jak to chce. A jenom upozorňuji, že výsledkem tohoto procesu bude, že noví vedoucí by takto byli vybráni na konci března a nastupovali by... Nic víc než takovouto informaci.

U místa tajemníka je to ještě o něco kritičtější, protože tam je daleko větší pravděpodobnost, že budeme brát někoho zvenku a tam může ten člověk mít požadavek, aby rozvázal nejprve pracovní poměr, což může znamenat dva měsíce u tamtoho zaměstnavatele, a pak teprve by mohl nastoupit sem. Čili situace je zde kritičtější. Chtěl jsem jenom na to upozornit.

Řečník: Chtěl jsem se zeptat, ty inzeráty byly zveřejněny jenom v Mladé Frontě DNES nebo visí na webu.

N. Němcová: Jsou na webu.

Šlegr: Dobře. Ještě něco do Různého? Já bych se ještě zeptal na jeden dotaz. Já jsem se na to ptal pane děkane mailem – jde o **služební cestu paní Kučerové do Francie** a chci se zeptat, jestli tam paní Kučerová jela jako pracovnice fakulty nebo jako vaše manželka.

Děkan Kučera: ...u těchto ceremonií, tj. udělování čestných doktorátů je vyzván uchazeč a jeho manželka nebo manžel. Z hlediska fakulty to bylo považováno za reprezentaci fakulty, protože kdybych já tam přijel sám, tak by si neudělali o nás dobrý dojem a tato cesta byla pochopena jako zájem fakulty, a proto paní Jitka Kučerová byla vyslána na služební cestu. Náklady, které s tím byly spojeny, byly jenom velmi částečné, protože ubytování, letenka, všechno bylo uhrazeno druhou stranou.

Šlegr: Děkuji. Mně samozřejmě nejde o to nějak vám jít po krku nebo dělat nějaký hon na čarodějnice, ale prostě mně to přijde systémově nesprávné. Třeba ve Velké Británii ministr vlády Jejího Veličenstva jede-li na zahraniční cestu a neletí-li speciálem, tak pokud ho doprovází jeho manželka, tak si to platí z vlastních zdrojů. Konzultoval jsem to s jedním význačným profesorem, jehož mínění si určitě dost lidí váží, a říkal mi, že když on jede na nějakou konferenci a řekl by svému vedoucímu katedry, aby mu proplatil i stravné a kapesné jeho manželky, že by ho jeho vedoucí katedry asi vyhodil.

Děkan Kučera: Jistě. Ale jestli dovolíte, toto není případ konference, to je něco úplně jiného a obraťte se prosím na toho, kdo cestu schvaloval

Řečník: To slyším poprvé, tento případ, ale musím potvrdit, že jsem byl pozván na odevzdání čestného doktorátu prof. Leonu Čuovi, což je jedna světová jednička v obuvi a byla také pozvána jeho manželka těmi organizátory. Bylo to v Krakově v roce 2003.

Šlegr: Ale když to nepatří do pracovních povinností toho zaměstnance, tak by si to měl hradit sám. To je můj názor.

M. Novotný: Tady je otázka, co platila fakulta.

Předsedající: Stravné a kapesné.

M. Pěchouček: Jestli můžu říct svůj názor, já myslím, že to je zcela standardní...nezaslouží komentáře... je nedůstojné takovou otázku pokládat. To je můj osobní názor.

Šlegr: Já na to budu reagovat. Tady na fakultě některá pracoviště musí šetřit tak, že nemají povolené odchozí hovory ven. Když telefonují, musí zaplatit účet za telefon ve výši 6,50, recyklují se obálky pro vnitrofaxovní korespondenci, což jako ekologický počín rozhodně schvaluji, ale já si prostě myslím, že – názor jsem řekl.

Řečník: ... přístup, myslím, že bychom měli zvažovat spoustu požadavků..., které začínají u přepisování doslovných zápisů ze senátu atd.... zvažujeme požadavky na zavedení nových požadavků na týdenní práce provozu fakult atd.

J. Kyncl: Možná ty peníze získáme tím, že některým pracovištím, které mají peníze na leccos, třeba trochu ubereme. Já myslím, že toto bychom mohli nechat na politickou debatu třeba za půl hodiny někde.

Šlegr: Ještě něco do Různého?

Řečník: Ještě bychom měli poděkovat SVTI, že nám takhle zařídili tu techniku, když jsme nebyli v té menší místnosti.

Řečník: Informoval mě pan bývalý provozovatel bufetu že by se chtěl sejít s částí senátu, kdo chce, aby se k tomu přidal, a projednat, jak by mohla vypadat kavárna, která by se provozovala dole v suterénu, kde je současný bufet, který se přemístí tam, kde původně byl. On má zkušenosti technické, organizační, my máme zase přání... Minule, když jsem poslal email, jestli akademická místnost nebo kavárna, setkal jsem se s velmi svěží odezvou a většina chtěla kavárnu. Pouze Honza navrhoval kavárnu zároveň takovou, že by mohla sloužit i jako akademická místnost, ale v podstatě proti kavárně úplně nebyl. Myslím si, že by stálo za to, vytvořit malou – nemusí to být ani komise – stačí skupinka, sejít se a začít na tom trošku pracovat.

J. Kyncl: Pan inženýr Janča se obrátil i na mě, aby případně, kdyby to tady zaznělo, nedošlo k nepochopení, že je tam v té komisi jako odborník přes pohostinské, potravní – já nevím, jak to nazval – služby a nikoliv jako nějaký budoucí provozovatel nebo nájemce, že to jsou dvě nezávislé věci, že se má zvážit, co s budoucností, jestli součást nějakého relax centra, jestli někdy se možná něco s ... bude dělat, ale že tato věc není vázána na jeho účast ve výběru, ať na bufet nebo něco dalšího. Čili tady je jako odborník, ne jako uchazeč o pronajímání.

A poslední věc, bude – když už se zmínil pan Janča, bude komise pro bufet a my bychom tam mohli vyslat své zastupitele, protože k tomu máme právo a myslím si, že bychom to neměli vypustit, takže jestli by se někdo hlásil jako ten, koho senát vyšle do komise, která bude rozhodovat... Uchazečů je možná více, což je výborné, tak někdo bude muset rozhodnout, co je nejlepší – finančně i organizačně, to jistě ví aparát děkanátu, ale zástupci akademické obce chtějí, jestli chtějí rohlíky nebo párky atd. Hlásí se někdo dobrovolně.

Děkan Kučera: Vaše návrhy jsou očekávány.

J. Kyncl: Možná studenti přece jenom mají také trošku jiné požadavky na jídlo než zaměstnanci, protože zaměstnanci mají legální či nelegální vaříč povolen, takže možná nějakého zástupce studentů, aby to paritní, nebylo by špatné mít tam i studentského zástupce..

Šlegr: Schválíme to asi hlasováním pro formu. Jenom se zeptám pana děkana, ten proces je výběr, není to výběrové řízení, je to výběr nájemce bufetu.

Děkan Kučera: Ono to není výběrové řízení...

Šlegr: Je to výběr. Dávám návrh na vyslání pozorovatele do komise pro výběr nájemce bufetu.

Řečník: A jaký je řádově termín?

Řečník: Řádově to je 10. ledna.

Řečník: Dobře, leden. Děkuji.

Šlegr: To je vaše práce, naše práce je vyslat je jako pozorovatele.

Řečník: Termín je pevně daný – 6. ledna, protože do 31. 12. je odevzdání přihlášek. Já jsem se totiž o to zajímal.

Návrh usnesení:

32. „Akademický senát FEL vysílá do komise pro výběr provozovatele bufetu pozorovatele Lukáše Tita a Víta Záhlavu.“

Pro	proti	zdrželi se
19	0	0

Usnesení bylo schváleno.

Šlegr: Tímto končím dnešní zasedání. Děkuji vám všem za dnešní práci. Děkuji panu děkanovi, že tady s námi byl, děkuji za pozornost našim internetovým hostům a za předsednictvo se tímto s vámi loučíme. A pokud bychom se neviděli, tak hezké Vánoce.

Seznam příloh:

- Analýza stávající metodiky pro rozdělování ploch (prezentace Ing. Novotného)
- Schválené znění Metodiky pro rozdělování finančních prostředků
- Kopie cestovního příkazu pí Jitky Kučerové pro cestu do Nancy, Francie v roce 2005.

V Praze 16. 12. 2005
Předsednictvo AS FEL
Josef Dobeš
(předseda)

Petr Šlegr
(předsedající)

Naděžda Němcová
(tajemník)